LÉIVÍTIC

Uileloscadh

1 Ghlaoigh an Tiarna ar Mhaois agus labhair leis ó Bhoth na Teagmhála á rá: [2]“Labhair
le clann Iosrael agus abair leo:
Nuair a thagann duine agaibh le hofráil don Tiarna tugaigí bhur n-ainmhí le hofráil on
táin nó ón tréad. [3]Más beithíoch ón táin atá á ofráil aige ina íobairt uileloiscthe, ofráladh
sé fireannach gan mháchail, agus ofráladh sé é ag doras Bhoth na Teagmhála i dtreo go
mbeadh sé taitneamhach i láthair an Tiarna. [4]Leagadh sé lámh ar cheann an íobarthaigh le
loscadh agus glacfar leis mar shás leorghnímh dó. [5]Ansin maraíodh sé an tarbh i láthair an
Tiarna agus déanfaidh clann Árón, na sagairt, an fhuil a ofráil. Déanfaidh siad í a
dhoirteadh ar imill na haltóra atá ag doras Bhoth na Teagmhála. [6]Déanadh sé an
t-íobarthach a fheannadh ansin agus a ghearradh ina phíosaí. [7]Cuireadh clann Árón, na
sagairt, tine ar an altóir, agus cóirídís brosna ar an tine sin. [8]Leagadh clann Árón, na
sagairt, na píosaí, agus an ceann, agus an tsaill in ord ar an mbrosna ar an tine ar an
altóir. [9]Ach a ionathar, agus a chosa, níodh sé in uisce iad agus dódh an sagart an
t-iomlán ar an altóir. Beidh an t-uileloisctheach seo ina íobairt dhóite agus beidh a
chumhracht taitneamhach leis an Tiarna.

[10]Más ainmhí ón tréad, ceann de na caoirigh nó de na gabhair, a bheidh le hofráil aige
le huileloscadh, ofráladh sé fireannach gan mháchail. [11]Maraíodh sé é ar an taobh thuaidh
den altóir, i láthair an Tiarna agus déanfaidh clann Árón, na sagairt, an fhuil a dhoirteadh
ar imill na haltóra. [12]Gearradh sé ina phíosaí é, leis an gceann agus an tsaill, agus cóiríodh
an sagart na píosaí, ar an mbrosna ar an tine ar an altóir. [13]Ach a ionathar agus na cosa,
níodh sé in uisce iad agus ofráladh agus dódh an sagart an t-iomlán ar an altóir. Beidh an
t-uileloisctheach seo ina íobairt dhóite agus beidh a chumhracht taitneamhach leis an
Tiarna.

[14]Más éanlaith a bheidh le huileloscadh aige mar íobairt don Tiarna, tugadh sé a ofráil
de choilm nó de ghearrcaigh cholúir. [15]Déanadh an sagart é a ofráil ag an altóir, agus a
cheann a stoitheadh de agus é sin a dhó ar an altóir. Fáisceadh sé an fhuil as ar thaobh na
haltóra. [16]Ansin baineadh sé an eagaois as agus na cleití de, agus iad a chaitheamh láimh
leis an altóir ar an taobh thoir mar a gcuirtear an luaithreach. [17]Stolladh sé ina dhá leath
é, le sciathán ar gach taobh, ach ná scaradh sé an dá chuid ó chéile. Dódh an sagart ar an
altóir ansin é ar an mbrosna ar an tine. Beidh an t-uileloisctheach seo ina íobairt dhóite,
agus beidh a chumhracht taitneamhach leis an Tiarna.

An Abhlann

2 Más abhlann a ofrálann duine don Tiarna, bíodh a ofráil de phlúr agus doirteadh sé
ola air agus cuireadh sé túis chumhra air. [2]Tugadh sé í chun clann Árón, na sagairt.
Tógadh sé dorn den phlúr agus den ola, agus an túis chumhra go léir, agus dódh an

sagart an méid sin ar an altóir mar chuimhneachán, ofráil loiscthe a mbeidh a cumhracht taitneamhach leis an Tiarna. [3]Fuílleach na habhlainne, bíodh sé ag Árón agus a chlann mhac; is cuid shárnaofa é d'íobairtí dóite don Tiarna.

[4]Más abhlann de thaos bruite sa sorn a bhíonn le hofráil agat, bíodh inti builíní slimaráin de phlúr fuinte le hola, nó cácaí slimaráin agus ola leata orthu. [5]Más abhlann bruite ar an ngrideall a ofrálann tú, bíodh sí de phlúr mín gan ghabháile, fuinte le hola. [6]Bris ina píosaí í, agus doirt ola uirthi, óir is ofráil bhia í. [7]Más abhlann bruite san oigheann do ofráil, bíodh sí de phlúr mín, bruite le hola. [8]Tabhair leat an abhlann a ullmhaíodh ar an gcuma sin chun an Tiarna agus cuir i láthair an tsagairt í agus tabharfaidh seisean chun na haltóra í. [9]Tógadh an sagart an chuid chuimhnithe den abhlann agus dódh sé ar an altóir í mar ofráil loiscthe a mbeidh a cumhracht taitneamhach leis an Tiarna. [10]Fuílleach na habhlainne, bíodh sé ag Árón agus ag a chlann mhac; is cuid shárnaofa é d'íobairtí dóite don Tiarna.

[11]Níl gabháile le dul i ndéantús aon abhlainne a ofrálfaidh sibh don Tiarna, óir ní ceadmhach daoibh choíche gabháile ná mil a dhó mar ofráil don Tiarna. [12]Ní miste iad a thabhairt chun an Tiarna mar ofráil chéadtorthaí ach nílid le dul suas mar chumhracht thaitneamhach ar an altóir. [13]Ní foláir salann a chur mar anlann le gach abhlann a ofrálfaidh tú; ná fág salann chonradh do Dhé in easnamh ar aon abhlann; ofráil salann le gach íobairt.

[14]Más céadtorthaí a bhíonn á n-ofráil agat mar abhlann don Tiarna, ofráil, mar abhlann ó do chéadtorthaí, grán nua meilte ó dhiasa úra, agus é tíortha ag an tine. [15]Cuir ola leis

agus túis chumhra air; is abhlann é. [16]Mar chuid chuimhnithe, dódh an sagart cuid den ghrán meilte agus den ola agus an túis chumhra go léir; is íobairt dhóite don Tiarna í.

An Íobairt Chomaoineach

3 Más íobairt chomaoineach í íobairt duine, agus má ofrálann sé ainmhí ón táin, fireann nó baineann, bíodh cibé rud a ofrálann sé i láthair an Tiarna gan mháchail. [2]Leagadh sé a lámh ar cheann an íobarthaigh agus maraíodh sé é ag doras Bhoth na Teagmhála, agus déanfaidh clann Árón, na sagairt, an fhuil a dhoirteadh ar imill na haltóra. [3]Ní foláir dó cuid den íobairt chomaoineach a ofráil mar íobairt loiscthe don Tiarna: an tsaill timpeall an ionathair, an tsaill go léir ar an ionathar, [4]an dá dhuán, an tsaill orthusan agus ar na háranna, agus an meall saille a bhainfidh sé ó na duáin. [5]Ansin dódh clann mhac Árón an chuid sin mar aon leis an íobairt uileloiscthe ar an altóir ar bhrosna na tine. Is íobairt dhóite a bheidh inti agus beidh a cumhracht taitneamhach leis an Tiarna.

[6]Más beithíoch ón tréad a ofrálann sé mar íobairt chomaoineach don Tiarna, ofráladh sé fireannach nó baineannach gan mháchail. [7]Más uan a ofrálann sé, ofráladh sé é i láthair an Tiarna. [8]Leagadh sé a lámh ar cheann an íobarthaigh agus maraíodh sé é os comhair Bhoth na Teagmhála; ansin doirteadh clann mhac Árón an fhuil ar imill na haltóra. [9]Ansin ofráladh sé mar ofráil dhóite don Tiarna ón íobairt chomaoineach: an tsaill, an t-eireaball méith go léir á ghearradh ón bhfréamh ag cnámh an droma, an tsaill timpeall an ionathair, an tsaill go léir ar an ionathar, [10]an dá dhuán agus an tsaill orthusan agus ar na háranna,

agus an meall saille a bhainfidh sé ó na duáin. [11]Dódh an sagart an chuid seo ar an altóir
mar bhia, mar ofráil dhóite don Tiarna.
[12]Más gabhar a ofrálann sé, ofráladh sé é i láthair an Tiarna, [13]agus leagadh sé lámh ar
a cheann agus maraíodh sé é os comhair Bhoth na Teagmhála; ansin doirteadh clann
mhac Árón a fhuil ar imill na haltóra. [14]Ansin ofráladh sé mar ofráil dhóite don Tiarna an
méid seo de: an tsaill timpeall an ionathair, an tsaill go léir ar an ionathar, [15]an dá dhuán
agus an tsaill orthusan agus ar na háranna, agus an meall saille a bhainfidh sé óna duáin.
[16]Dódh an sagart an chuid seo ar an altóir mar bhia, ina ofráil dhóite mar chumhracht
thaitneamhach.
Leis an Tiarna an tsaill go léir. [17]Seo reacht síoraí do bhur sliocht go léir cibé áit ina
mbeidh cónaí orthu: gan saill ná fuil a chaitheamh.”

An Íobairt Pheaca

4 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]“Labhair le clann Iosrael agus abair:
Má pheacaíonn aon duine le barr neamhaire in aghaidh aon cheann d’aitheanta an
Tiarna agus ceann de na nithe a choisc sé a dhéanamh, sa chás sin:
[3]Más é an sagart ungtha a pheacaíonn agus a thugann ciontacht dá réir sin ar an
bpobal, ansin déanadh sé a ofráil don Tiarna ar son an pheaca a rinne sé, tarbh óg gan
mháchail den táin. [4]Tugadh sé an tarbh i láthair an Tiarna ag doras Bhoth na Teagmhála;
leagadh sé a lámh ar cheann an tairbh agus maraíodh sé an tarbh i láthair an Tiarna.
[5]Tógadh an sagart ungtha cuid d’fhuil an tairbh agus tugadh sé leis isteach i mBoth na

Teagmhála í. [6]Tumadh an sagart ungtha a mhéar san fhuil agus croitheadh sé cuid den
fhuil seacht n-uaire os comhair fhial an tsanctóra i láthair an Tiarna. [7]Ansin cuireadh an
sagart beagán den fhuil ar bheanna altóir na túise cumhra i láthair an Tiarna i mBoth na
Teagmhála; agus doirteadh sé an chuid eile de fhuil an tairbh ag bun altóir an uileloiscthe
ag doras Bhoth na Teagmhála. [8]Seo leanas a dtógfaidh sé de shaill tharbh íobairt an
pheaca: an tsaill timpeall an ionathair agus an tsaill ar an ionathar, [9]an dá dhuán agus an
tsaill orthusan, agus ar na háranna, agus an meall saille a bhainfidh sé ó na duáin – [10]mar
a bhaintear ón ainmhí a íobraítear san íobairt chomaoineach – agus ní foláir don sagart an
méid sin a dhó ar altóir an uileloiscthe. [11]Ach seithe an tairbh agus a fheoil go léir agus a
cheann agus a chosa agus a ionathar agus a otrach – [12]an tarbh go léir, ní foláir é a
bhreith ón gcampa amach go háit ghlan, mar a gcaitear amach an luaithreach, agus é a
dhó ann ar thine bhrosna.

[13]Má dhéanann comhthionól Iosrael go léir peaca le barr neamhaire, agus rud éigin,
atá coiscthe ag aitheanta an Tiarna, a dhéanamh gan fhios don chuallacht, agus go
mbíonn siad ciontach, [14]ofráladh an comhthionól tarbh óg gan mháchail ón táin mar
íobairt pheaca nuair a thagann an peaca a rinneadar chun solais. Tugtar an tarbh os
comhair Bhoth na Teagmhála, [15]agus leagadh seanóirí an chomhthionóil a lámha ar
cheann an tairbh i láthair an Tiarna, agus maraítear an tarbh i láthair an Tiarna. [16]Ansin
tugadh an sagart ungtha cuid de fhuil an tairbh go Both na Teagmhála. [17]Ansin tumadh
an sagart a mhéar san fhuil agus croitheadh sé í seacht n-uaire os comhair an fhéil i
láthair an Tiarna. [18]Cuireadh sé beagán den fhuil ar bheanna na haltóra atá os comhair an
Tiarna i mBoth na Teagmhála, agus doirteadh sé an chuid eile den fhuil ag bun altóir an

uileloiscthe ag doras Bhoth na Teagmhála. [19]Ansin baineadh sé an tsaill go léir as an
ainmhí agus dódh sé í ar an altóir. [20]Déanadh sé leis an tarbh seo mar a rinne le tarbh an
íobairt pheaca; déantar mar ar an gcéanna leis. Comhlíonadh an sagart gnás an
leorghnímh ar son an phobail agus maithfear dóibh. [21]Ní foláir dó an tarbh a bhreith
amach as an gcampa agus a dhó mar a rinne leis an gcéad cheann. Íobairt pheaca ar son
an chomhthionóil í seo.

[22]Má pheacaíonn uachtarán le barr neamhaire agus rud éigin de na nithe go léir atá
coiscthe ag aitheanta an Tiarna a Dhia a dhéanamh agus é féin a fhágáil ciontach, [23]nó má
chuireann duine éigin ar a shúile dó an peaca a rinne sé mar sin, tugadh sé leis, mar
íobairt, gabhar, ceann fireann gan mháchail. [24]Leagadh sé a lámh ar cheann an ghabhair
agus maraíodh sé é mar a mharaítear an t-íobarthach le huileloscadh i láthair an Tiarna.
Íobairt pheaca í seo. [25]Ansin tógadh an sagart beagán d'fhuil an íobairt pheaca lena
mhéar agus cuireadh sé ar bheanna altóir an uileloiscthe í; doirteadh sé an chuid eile den
fhuil ag bun altóir an uileloiscthe. [26]Agus dódh sé a shaill go léir ar an altóir dála saille an
íobairt chomaoineach. Sin mar atá an sagart le gnás an leorghnímh a chomhlíonadh ar a
shon seo á shaoradh ón bpeaca, agus maithfear dó.

[27]Má pheacaíonn duine den ghnáthphobal le barr neamhaire agus go bhfágann sé é féin
ciontach mar go ndéanann sé rud éigin atá coiscthe ag aitheanta an Tiarna, [28]nó má
chuireann duine éigin ar a shúile dó an peaca a rinne sé, tugadh sé leis, mar íobairt ar son
an pheaca a rinne, gabhar, minseach gan mháchail. [29]Leagadh sé a lámh ar cheann an
íobarthaigh pheaca agus maraíodh sé an t-íobarthach peaca mar a maraítear na
huileloiscthigh. [30]Tógadh an sagart beagán dá fhuil ar a mhéar agus cuireadh sé í ar

bheanna altóir an uileloiscthe, agus doirteadh sé an chuid eile den fhuil ag bun na haltóra.
31 Baineadh sé an tsaill go léir de mar a bhaintear i gcás íobairt chomaoineach agus dódh
an sagart í ar an altóir, agus beidh a cumhracht taitneamhach leis an Tiarna; agus
déanfaidh an sagart gnás an leorghnímh a chomhlíonadh ar a shon agus maithfear dó.
32 Más uan a thugann sé leis mar íobairt pheaca, tugadh sé leis ceann baineann gan
mháchail. 33 Leagadh sé a lámh ar cheann an íobarthaigh pheaca, agus maraíodh sé é mar
íobairt pheaca mar a maraítear na huileloiscthigh. 34 Tógadh an sagart beagán d'fhuil an
íobairt pheaca ar a mhéar agus cuireadh sé í ar bheanna altóir an uileloiscthe, agus
doirteadh sé an chuid eile dá fuil ag bun na haltóra. 35 Baineadh sé an tsaill go léir aisti
mar a dhéantar leis an gcaora san íobairt chomaoineach; dódh an sagart í go léir ar an
altóir ar na hofrálacha uileloiscthe don Tiarna. Sin mar a chomhlíonfaidh an sagart gnás
an leorghnímh ar son an duine agus maithfear dó.

5 Sa chás go bpeacaíonn duine [i gceann de na cúinsí seo leanas]: Má chluineann duine
an mionnú sollúnta chun fianaise a thabhairt agus go mba chóir dó teacht i láthair le
fianú, mar go raibh fianaise súl aige ar an ngnó, nó eolas eile air, ach nár labhair sé amach
agus go bhfuil iarsmaí a dhrochbhirt á n-iompar aige; 2 nó má bhaineann duine le rud
neamhghlan – cibé rud a bhíonn ann, conablach ainmhí neamhghlain, más múinte más
allta é, nó conablach cinn de na neamhghlana a shníonn – agus go n-éiríonn sé
neamhghlan gan fhios dó, agus go mbíonn sé ciontach; 3 nó má bhaineann sé le
neamhghlaine dhaonna, cibé sórt neamhghlaine í trína n-éiríonn duine neamhghlan, agus
nach eol dó é, ach ina dhiaidh sin go bhfaigheann sé amach ina thaobh agus gur ciontach

é; [4]nó má thugann duine mionn gan chríonnacht go ndéanfadh sé olc nó maith, mionn den saghas a thugann daoine go místuama, ach gur gan fhios dó é, ach ina dhiaidh sin go dtuigeann sé an scéal, agus gur ciontach é – [5]má bhíonn duine ciontach in aon cheann de na cúinsí sin, admhaíodh sé an peaca a rinne sé, [6]agus tugadh sé chun an Tiarna, mar íobairt leorghnímh ar son an pheaca a rinne sé, baineannach den tread – caora nó gabhar – mar íobairt pheaca; agus comhlíonadh an sagart gnás an leorghnímh á shaoradh óna pheaca.

[7]Mura bhfuil sé d'acmhainn aige ainmhí ón tréad a thabhairt, ansin tugadh sé chun an Tiarna, mar íobairt leorghnímh ar son an pheaca a rinne sé, péire colm nó dhá ghearrcach colúir, ceann mar íobairt pheaca agus an ceann eile mar íobairt uileloiscthe. [8]Tugadh sé chun an tsagairt iad agus ofráladh seisean ar dtús an ceann don íobairt pheaca. Casadh seisean an ceann ar a mhuineál ach gan a cheann a bhaint de. [9]Croitheadh sé cuid de fhuil an íobairt pheaca ar chliathán na haltóra, agus déanadh sé fuílleach na fola a fháscadh as ag bun na haltóra. Íobairt pheaca í seo. [10]Tá an t-éan eile le huileloscadh mar íobairt aige ansin de réir an ghnáis. Sin é mar atá gnás an leorgnímh le comhlíonadh ag an sagart don duine ar son an pheaca a rinne sé agus maithfear dó.

[11]Mura bhfuil sé d'acmhainn aige péire colm nó dhá ghearrcach colúir a thabhairt, ansin tugadh sé deachú éafá de phlúr mar íobairt ar son an pheaca a rinne sé; ná cuireadh sé ola ann, ná túis chumhra air, mar is íobairt pheaca é. [12]Tabharfaidh sé chun an tsagairt é, agus tógfaidh an sagart dorn de mar chuid chuimhnithe, agus an méid sin a dhó ar an altóir mar aon leis an íobairt dhóite don Tiarna. Íobairt pheaca í seo. [13]Comhlíonadh an sagart ar an gcuma sin gnás an leorghnímh don duine ar son an pheaca a rinne sé in aon

cheann de na cúinsí sin agus maithfear dó. An fuílleach a fhágtar bíodh sé ag an sagart dála na habhlainne.”

[14]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [15]“Má dhéanann duine calaois, agus go bpeacaíonn sé le barr neamhaire maidir le cearta naofa an Tiarna, ansin tugadh sé mar íobairt chúitimh don Tiarna reithe gan mháchail ón tréad; déantar luach an reithe a mheas i seicilí airgid de réir thomhas sheicil an tsanctóra. Íobairt chúitimh í seo. [16]Ní foláir dó an slad a rinne a pheaca ar na cearta naofa a aisíoc, an cúigiú cuid dá luach a chur de bhreis leis, agus é a thabhairt don sagart. Comhlíonadh an sagart gnás an leorghnímh dó le reithe an íobairt chúitimh agus maithfear dó.

[17]“Má pheacaíonn duine agus, le barr neamhaire, rud éigin atá coiscthe ag aitheanta an Tiarna a dhéanamh, tá sé ciontach agus caithfidh sé iarsmaí a lochta a iompar. [18]Tugadh sé chun an tsagairt, mar íobairt chúitimh, reithe gan mháchail ón tréad a bhfuil a luach le meas agatsa. Comhlíonadh an sagart gnás an leorghnímh dó ar son an dearmaid a rinne sé gan fhios dó féin agus maithfear dó. [19]Íobairt chúitimh í seo; bhí an duine ciontach i láthair an Tiarna.”

6 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]“Má pheacaíonn duine agus go ndéanann sé feall ar an Tiarna trí chalaois a dhéanamh ar a chomharsa faoi gheall nó faoi bhannaí, nó trina chuid a choimeád uaidh nó trí leatrom a imirt air; [3]nó má aimsíonn sé maoin a cailleadh agus go séanann sé é sin; nó má thugann sé mionn éithigh i dtaobh aon pheaca a dhéanfadh duine; [4]má pheacaíonn sé agus go mbíonn sé ciontach dá réir sin, ní foláir dó gach ar thóg sé nó ar éiligh sé sa bhreis a chúiteamh: an geall a fágadh aige an mhaoin

chaillte a fuair sé, [5]nó aon ní a dtug sé mionn éithigh ina thaobh; ní foláir dó an mhaoin bhunaidh go léir a chúiteamh, agus an cúigiú cuid dá luach a chur de bhreis léi, agus an t-iomlán sin a aisíoc don té ar leis é ar lá a íobairt chúitimh. [6]Tugadh sé chun an tsagairt mar íobairt don Tiarna, reithe gan mháchail ón tréad, arna mheas agat de réir tháille an íobairt chúitimh. [7]Comhlíonadh an sagart gnás an leorghnímh dó i láthair an Tiarna agus maithfear dó cibé beart ina raibh sé ciontach.”

Sagartacht agus Íobairt

[8]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [9]“Tabhair na horduithe seo leanas d’Árón agus dá chlann mhac:

Seo é an gnás don íobairt uileloiscthe (an íobairt uileloiscthe, sé sin, a fhanann ar theallach na haltóra feadh na hoíche go maidin agus a dhóitear le tine na haltóra). [10]Cuireadh an sagart a ionar lín uime agus clúdaíodh sé a chorp le línéadach. Ní foláir dó ansin luaithreach na híobartha a loisc an tine ar an altóir a thógáil as an tslí agus a chur le hais na haltóra. [11]Baineadh sé de a éidí ansin agus cuireadh éidí eile uime, agus beireadh sé an luaithreach leis on gcampa amach go háit ghlan. [12]An tine a dhónn an íobairt uileloiscthe ar an altóir, ná ligtear in éag í. Cuireadh an sagart brosna uirthi gach maidin. Cóiríodh sé an íobairt uileloiscthe uirthi, agus dódh sé inti saill na n-íobairtí comaoineach. [13]Bíodh tine dhearg i gcónaí ar an altóir; ná ligtear in éag í.

[14]Seo é gnás na habhlainne: Tugadh duine de chlann mhac Árón í isteach os comhair na haltóra i láthair an Tiarna. [15]Tógadh sé dorn de phlúr mín na habhlainne – leis an ola

agus an túis a cuireadh léi – agus dódh sé an chuid chuimhnithe seo ar an altóir mar
bholadh cumhra taitneamhach leis an Tiarna. [16]Itheadh Árón agus a chlann mhac an chuid
eile di; ach ithidís í mar bhuilíní slimaráin in áit naofa i gcúirt Bhoth na Teagmhála. [17]An
chuid a thugaim dóibh de mo íobairt loiscthe, ná bruitear í agus gabháile inti; is cuid
shárnaofa í, dála an íobairt pheaca agus an íobairt chúitimh. [18]Is ceadmhach do gach
fireannach de chlann Árón an chuid seo de íobairt loiscthe an Tiarna a ithe. Dlí síoraí é
seo do bhur sliocht go léir: gach duine a bhainfidh leo, beidh siad coisricthe.”
[19]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [20]“Sí seo an íobairt nach foláir d’Árón agus
dá chlann mhac a ofráil don Tiarna lá a n-ungtha: Deachú éafá de phlúr mín mar abhlann
shíoraí, a leath ar maidin agus an leath eile tráthnóna. [21]Ní mór é bhruith ar ghrideall agus
ola a fhuineadh leis. Tabhair leat isteach ina phíosaí é agus é bruite mar abhlann agus
ofráil é ina bholadh cumhra taitneamhach leis an Tiarna. [22]An sagart ar chlann Árón atá le
hungadh ina áit, déanadh sé mar an gcéanna. Dlí síoraí é seo. Ní foláir an t-iomlán a
loscadh don Tiarna. [23]Gach abhlann a ofrálann sagart, dóitear í go léir; níl aon chuid di le
hithe.”
[24]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [25]“Labhair le hÁrón agus lena chlann mhac
agus abair:
Seo é gnás an íobairt pheaca: Maraítear íobarthach an pheaca i láthair an Tiarna san
áit ina maraítear íobarthach an uileloiscthe; tá sé sárnaofa. [26]An sagart a ofrálann an
íobairt seo ar son peaca, itheadh sé í. Itear í in áit naofa i gcúirt Bhoth na Teagmhála.
[27]Aon ní a bhainfidh le feoil an íobarthaigh seo, beidh sé naofa; má stealltar aon bhraon
dá fhuil ar éadach, ní foláir an smál a ní in áit naofa éigin. [28]An soitheach cré ina

mbruitear an fheoil, ní foláir é a smiotadh; ach más i soitheach cré-umha a dhéantar í a bhruith, tá sin le sciúradh agus le ní le huisce. [29]Gach fireannach sagairt, is ceadmhach dó í a ithe; tá sí sárnaofa. [30]Na híobairtí peaca a dtugadh cuid dá bhfuil isteach i mBoth na Teagmhála chun leorghníomh a dhéanamh istigh sa sanctóir, ní ceadmhach d'aon duine aon chuid díobh a ithe. Ní foláir iad go léir a loscadh ar an tine.

7 Seo é gnás an íobairt chúitimh: Tá sí seo sárnaofa. [2]Maraítear íobarthach an chúitimh san áit ina maraítear na huileloiscthigh, agus croitear a chuid fola ar imill na haltóra. [3]Ofráladh an sagart a shaill go léir: an t-eireaball méith, an tsaill timpeall an ionathair, [4]an dá dhuán agus an tsaill orthusan agus ar na háranna, agus an meall saille a bhainfidh sé ó na duáin; [5]dódh an sagart na píosaí sin ar an altóir mar íobairt uileloiscthe don Tiarna. Íobairt chúitimh í seo. [6]Is ceadmhach do gach fireannach sagairt í a ithe. Ní foláir í a ithe in áit naofa; tá sí sárnaofa.

[7]Is é dála an íobairt pheaca é ag an íobairt chúitimh; is ionann gnás dóibh. An sagart a dhéanann leorghníomh léi, bíodh sí aige. [8]An sagart a ofrálann íobairt uileloiscthe ar son duine, bíodh seithe an íobarthaigh uileloiscthe a d'ofráil sé aige. [9]Gach abhlann a bácáladh i sorn, gach abhlann bruite ar ghrideall nó in oigheann, bíodh sí ag an sagart a ofrálann í. [10]Gach abhlann fuinte le hola, nó tur, bíodh sí ag clann Árón go léir gan idirdhealú.

An Íobairt Chomaoineach

[11]Seo é gnás an íobairt chomaoineach le hofráil ag duine don Tiarna: [12]Má tá sí á
hofráil le híobairt bhuíochais, ofráladh sé mar aon léi builíní slimaráin fuinte le hola, cácaí
slime le hola leata orthu, agus cístí de phlúr mín fuinte go maith le hola. [13]Tá an ofráil seo
le cur leis na builíní aráin ghabháilte agus leis an íobairt chomaoineach bhuíochais. [14]Tá
ceann de na builíní as gach ofráil le cur i láthair an Tiarna mar íobairt; bíodh sin ag an
sagart a chroith fuil an íobairt chomaoineach. [15]Feoil an íobarthaigh chomaoineach
bhuíochais, itear í lá a hofrála; ná fágtar aon ruainne di go maidin. [16]Ach má bhíonn an
t-íobarthach á íobairt mar ofráil mhóide nó méine, itear é lá a ofrála, agus itear an
fuílleach lá arna mhárach; [17]ach má bhíonn aon chuid d'fheoil an íobarthaigh fágtha ar an
tríú lá, loisctear sa tine é. [18]Má itear an fheoil a hofráladh ina híobairt chomaoineach ar an
tríú lá, ní ghlacfar le fear a hofrála, ná ní rachaidh sí chun a chreidiúna; is feoil thruaillithe
í; agus fear a caite, beidh drochiarsmaí a choire air. [19]Feoil a bhaineann le haon ní
neamhghlan, ná hitear í, ach loisctear sa tine í. Ní miste d'aon duine glan feoil a ithe [20]ach
an duine a íosfaidh feoil íobairt chomaoineach a ofráladh don Tiarna, agus é fós
neamhghlan, déantar an duine sin a ionnarbadh óna phobal. [21]Má bhaineann duine le
neamhghlan, duine nó ainmhí neamhghlan, nó aon ní truaillithe, agus ansin feoil íobairt
chomaoineach don Tiarna a ithe, déantar an duine sin a ionnarbadh óna phobal."

[22]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [23]"Labhair le clann Iosrael agus abair leo:
Ná hithigí saill ar bith, saill daimh, ná caorach, ná gabhair. [24]Saill ainmhí a gheobhaidh
bás uaidh féin, nó saill ainmhí a stollfaidh ainmhithe allta, ní miste daoibh feidhm ar bith

eile a bhaint aisti, ach ní ceadmhach daoibh féin í a ithe. [25]Aon duine a itheann saill
ainmhí a ofráladh ina íobairt dhóite don Tiarna, déantar é a ionnarbadh óna phobal.
[26]Cibé áit ina mbíonn cónaí oraibh, ná caithigí aon sórt fola, fuil éin ná fuil ainmhí. [27]Aon
duine a chaitheann fuil d'aon sórt, déantar é a ionnarbadh óna phobal."

Cuid an tSagairt

[28]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [29]"Labhair le clann mhac Iosrael agus abair:
Aon duine a ofrálann íobairt chomaoineach don Tiarna, tugadh sé cuid dá íobairt mar
ofráil. [30]Tugadh sé ofráil dhóite an Tiarna, an tsaill ar an mbrollach is é sin, ina lámha
féin. Tugadh sé í sin agus an brollach féin chomh maith, d'fhonn an dleacht ar leith a
ofráil i láthair an Tiarna. [31]Ní foláir don sagart an tsaill a dhó ar an altóir, ach bíodh an
brollach ag Árón agus ag a chlann mhac. [32]Cuirigí an cheathrú dheas de na híobairtí
comaoineach i leataobh agus tugaigí don sagart í. [33]An cheathrú dheas an chuid is dual
don mhac le hÁrón a ofrálann fuil agus saill an íobairt chomaoineach. [34]An brollach, dá
réir sin, lena ndéantar an dleacht ar leith a ofráil, agus an cheathrú a ofráiltear, tógaim ar
ais iad as na híobairtí comaoineach a ofrálann clann Iosrael, agus tugaim iad d'Árón an
sagart agus dá mhic; reacht síoraí é seo ag ceangal chlann Iosrael."
[35]Sin é mar sin cuid Árón agus a mhac d'íobairtí uileloiscthe an Tiarna an lá a chuir sé
i láthair an Tiarna iad le bheith ina sagairt aige. [36]D'ordaigh an Tiarna clann Iosrael á
thabhairt sin dóibh an lá a ungtar iad; reacht síoraí é seo dá sliocht ó ghlúin go glúin.

[37]Sin é dá réir sin gnás an uileloiscthe, na habhlainne, an íobairt pheaca, na n-íobairtí
cúitimh agus insealbhaithe agus comaoineach. [38]Sin é a d'ordaigh an Tiarna do Mhaois ar
Shliabh Shíonái nuair a d'aithin sé do chlann Iosrael a n-ofrálacha a thabhairt chun an
Tiarna i bhfásach Shíonái.

Insealbhú na Sagart

8 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]"Beir leat Árón agus a chlann mhac leis, agus
na héidí, agus an criosma, agus an tarbh don íobairt pheaca, agus an dá reithe, agus
an cliabh slimaráin. [3]Gair an comhthionól go léir le chéile ansin ag doras Bhoth na
Teagmhála." [4]Rinne Maois de réir mar d'ordaigh an Tiarna dó; chruinnigh an
comhthionól ag doras Bhoth na Teagmhála. [5]Agus dúirt Maois leis an gcomhthionól:
"Seo mar a d'ordaigh an Tiarna a dhéanamh."
[6]Rug Maois Árón agus a chlann mhac os a gcomhair agus nigh iad le huisce. [7]Chuir sé
an t-ionar air, chuir an crios faoina choim, chuir an fhallaing uime agus chuir an t-éafód
air. [8]Chuir sé an lúireach air agus shocraigh inti an tÚirím agus an Tuimím. [9]Chuir sé an
cheannbheart ar a cheann agus shocraigh an lann óir uirthi chun tosaigh; í sin an choróin
bheannaithe de réir mar a d'ordaigh an Tiarna do Mhaois.
[10]Fuair Maois an criosma ansin agus rinne an taibearnacal agus a raibh ann a ungadh
agus a choisreacan. [11]Chroith sé cuid de seacht n-uaire ar an altóir agus rinne an altóir
agus a ghréithe, agus an t-umar gona bhonn a ungadh á gcoisreacan. [12]Ansin dhoirt sé
cuid den chriosma ar cheann Árón á choisreacan leis an ungadh. [13]Ansin rug Maois leis

clann mhac Árón, chuir ionair orthu, chuir criosanna faoina gcoim, agus boinéid ar a gceann de réir mar d'ordaigh an Tiarna do Mhaois.

[14]Ansin thug sé tarbh an íobairt pheaca i láthair, agus leag Árón agus a chlann mhac a lámha ar cheann an tairbh sin. [15]Mharaigh Maois é. Ansin thóg sé an fhuil agus chuir cuid di, lena mhéar, ar bheanna na haltóra timpeall á glanadh. Dhoirt sé an chuid eile den fhuil ag bun na haltóra agus rinne í a choisreacan le gnás an leorghnímh ar a son. [16]Thóg Maois an tsaill go léir a bhí timpeall an ionathair, an meall saille ar an ae, an dá dhuán agus a gcuid saille, agus dhóigh sé an méid sin go léir ar an altóir. [17]Ach seithe an tairbh, a fheoil agus otrach, dhóigh sé lasmuigh den champa iad de réir mar d'ordaigh an Tiarna do Mhaois.

[18]Ansin thug sé an reithe don íobairt uileloiscthe i láthair. Leag Árón agus a chlann mhac a lámha ar cheann an reithe. [19]Mharaigh Maois é agus dhoirt a chuid fola ar imill na haltóra. [20]Ansin rinne sé ceathrúna den reithe, dhóigh sé an ceann, na spólaí agus an tsaill. [21]Tar éis an t-ionathar agus na cosa a ní le huisce, loisc Maois an reithe go léir ar an altóir, mar íobairt uileloiscthe, a bhí ina boladh cumhra a thaitin leis an Tiarna; ba íobairt dhóite don Tiarna í de réir mar a d'ordaigh an Tiarna do Mhaois.

[22]Ansin thug sé an reithe eile i láthair, d'íobairt an insealbhaithe. Leag Árón agus a chlann mhac a lámha ar cheann an reithe. [23]Ansin mharaigh Maois é, agus thóg cuid den fhuil agus chuir ar mhaothán cluaise deise Árón í, ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise. [24]Ansin tugadh clann mhac Árón i láthair agus chuir Maois cuid den fhuil ar mhaothán a gcluaise deise, ar ordóg a láimhe deise agus ar ordóg a gcoise deise. Agus dhoirt Maois an chuid eile den fhuil ar imill na haltóra. [25]Ansin thóg sé an tsaill: an

t-eireaball méith, an tsaill ar an ionathar, an meall saille ar an ae, an dá dhuán agus an tsaill orthusan, agus an cheathrú dheas. [26]As an gcliabh slimaráin a bhí leagtha os comhair an Tiarna, thóg sé builín slim agus builín aráin fuinte le hola, agus cáca. Leag sé iadsan ar an tsaill agus ar an gceathrú dheas, [27]agus chuir sé an t-iomlán i lámha Árón agus a mhac agus rinne iad a ofráil mar dhleacht ar leith i láthair an Tiarna. [28]Ansin ghlac Maois ar ais óna lámha iad agus loisc ar an altóir iad fara an íobairt uileloiscthe. Ba í seo íobairt an insealbhaithe a bhí ina boladh cumhra a thaitin leis an Tiarna. Ba íobairt dhóite don Tiarna í. [29]Ansin thóg Maois an brollach agus rinne é a ofráil mar dhleacht ar leith i láthair an Tiarna. Bhí an chuid sin de reithe an insealbhaithe ag Maois, mar a d'ordaigh an Tiarna do Mhaois.

[30]Ansin thóg Maois cuid den chriosma agus den fhuil a bhí ar an altóir, agus dhoirt ar Árón agus ar a éidí í, agus ar a chlann mhac agus ar a n-éidí. Choisric sé Árón agus a éidí, a chlann mhac agus a n-éidí, ar an gcuma sin.

[31]Ansin dúirt Maois le hÁrón agus lena chlann mhac: "Déanaigí an fheoil a bhruith ag doras Bhoth na Teagmhála, agus ithigí ansiúd í; agus mar an gcéanna leis an arán do íobairt an insealbhaithe atá sa chliabh faoi mar a d'ordaigh mé á rá: Itheadh Árón agus a chlann mhac é! [32]A mbíonn fágtha den fheoil agus den arán, déanaigí é a dhó. [33]Ar feadh seacht lá ní rachaidh sibh lasmuigh de dhoras Bhoth na Teagmhála go dtí go mbeidh téarma bhur n-insealbhaithe caite agaibh; tógfaidh bhur n-insealbhú seacht lá. [34]D'ordaigh an Tiarna dúinn déanamh mar a rinneamar inniu ag comhlíonadh ghnás an leorghnímh ar bhur son. [35]Ní foláir daoibh fanacht seacht lá agus seacht n-oíche ag doras Bhoth na Teagmhála ag comhlíonadh ghnás an Tiarna; déanaigí amhlaidh agus ní baol daoibh an

bás. Sin é an t-ordú a fuaireas.” [36]Rinne Árón agus a chlann mhac gach ní a d’ordaigh an Tiarna trí Mhaois.

Na Sagairt i mBun a gCúraim

9 Ar an ochtú lá, ghlaoigh Maois ar Árón agus ar a chlann mhac agus ar sheanóirí
Iosrael. [2]Dúirt sé le hÁrón: “Tóg lao d’íobairt pheaca, agus reithe don íobairt
uileloiscthe; bídís araon gan mháchail, agus tabhair leat chun an Tiarna iad. [3]Ansin abair
le clann mhac Iosrael: ‘Togaigí pocán gabhair don íobairt pheaca, agus lao agus uan
bliana, iad araon gan mháchail, don íobairt uileloiscthe. Do na híobairtí comaoineach:
[4]damh agus reithe le marú i láthair an Tiarna agus abhlann fuinte le hola. Óir
taispeánfaidh an Tiarna é féin daoibh inniu.’” [5]Thugadar leo os comhair Bhoth na
Teagmhála gach ar ordaigh Maois; tháinig an comhthionól uile i gcóngar agus sheasadar
i láthair an Tiarna. [6]Dúirt Maois: “Is é seo a d’ordaigh an Tiarna daoibh a dhéanamh,
d’fhonn go bhfoilseofaí a ghlóir daoibh.” [7]Ansin dúirt Maois le hÁrón: “Téigh chun na
haltóra agus ofráil d’íobairt pheaca, agus d’íobairt uileloiscthe agus ceiliúir ar an gcuma
sin gnás an leorghnímh duit féin agus do do mhuintir. Ansin tabhair ofráil an phobail agus
ceiliúir an gnás leorghnímh dóibh, faoi mar a d’ordaigh an Tiarna.”
[8]Chuaigh Árón chun na haltóra agus mharaigh sé an lao mar íobairt ar son a pheaca
féin. [9]Ansin thug clann Árón an fhuil chuige; thum sé a mhéar san fhuil agus chuir cuid di
ar bheanna na haltóra, agus dhoirt fuílleach na fola ag bun na haltóra. [10]Saill an íobairt

pheaca, na duáin agus an meall saille ar an ae, loisc sé ar an altóir iad mar a d'ordaigh an Tiarna do Mhaois. [11]Loisc sé an fheoil agus an tseithe lasmuigh den champa.

[12]Mharaigh Árón an t-íobarthach a bhí le huileloscadh ansin; thug a chlann mhac an fhuil chuige agus dhoirt sé í ar imill na haltóra. [13]Ansin thugadar dó an t-íobarthach ina spólaí roinnte, a cheann chomh maith, agus dhóigh sé an t-iomlán seo ar an altóir. [14]Nigh sé an t-ionathar agus na cosa agus dhóigh iad ar an altóir mar aon leis an uileloisctheach.

[15]Ansin thug sé ofráil an phobail i láthair. Thóg sé gabhar ofráil pheaca an phobail, mharaigh é, agus d'ofráil é ar son peaca dála an chéad chinn. [16]Thug sé an íobairt uileloiscthe i láthair ansin agus rinne de réir an ghnáis. [17]An abhlann a thug sé i láthair ansin; thóg sé dorn aisti agus dhóigh ar an tine é fara íobairt uileloiscthe na maidine.

[18]Ar deireadh mharaigh sé an damh agus an reithe mar íobairt chomaoineach don phobal. Shín clann Árón an fhuil chuige agus dhoirt sé í ar imill na haltóra. [19]Saill an daimh agus an reithe – an t-eireaball méith, an tsaill timpeall an ionathair, na duáin, an meall saille ar an ae – [20]chuir sé an méid sin go léir ar na brollaigh agus loisc é go léir ar an altóir. [21]Rinne Árón na brollaigh agus an cheathrú dheas a ofráil mar dhleacht ar leith faoi mar a d'ordaigh an Tiarna do Mhaois.

[22]Ansin d'ardaigh Árón a lámha i dtreo an phobail agus bheannaigh iad. Nuair a bhí an íobairt pheaca, an íobairt uileloiscthe, agus an íobairt chomaoineach déanta aige ar an gcuma sin, tháinig sé anuas [23]agus chuaigh isteach i mBoth na Teagmhála le Maois. Amach leo araon ansin chun an pobal a bheannú agus d'fhoilsigh glóir an Tiarna don phobal ar fad. [24]Phreab lasair amach ó láthair an Tiarna agus loisc sí an tsaill ar an altóir.

Ar a fheiceáil sin don phobal, chuireadar na gártha áthais suas, agus thiteadar ar a n-aghaidh.

Dlíthe Breise

10 Nádáb agus Aibíchiú, beirt mhac Árón, thóg gach duine díobh a thúiseoir, chuir tine ann, túis ar an tine agus d'ofráladar i láthair an Tiarna tine mhídhleathach nach raibh ordaithe aige dóibh. [2]Ansin phreab lasair amach ó fhianaise an Tiarna agus scrios iad, agus fuaireadar bás i láthair an Tiarna. [3]Dúirt Maois le hÁrón: "Sé seo a bhí i gceist ag an Tiarna á rá:

'Taispeánfaidh mé mo naofacht i measc a bhfuil i ngar dom,
Agus don phobal go léir foilseofar mo ghlóir.'"

Níor fhan focal ag Árón.

[4]Ghlaoigh Maois ar Mhíseáél agus ar Ealzáfán, mic Uiziél uncail Árón, agus dúirt leo: "Tagaigí agus beirigí bhur mbráithre libh i bhfad ón sanctóir, ón gcampa amach." [5]Thángadar agus rugadar leo iad, a n-ionair fós orthu, ón gcampa amach mar a d'ordaigh Maois.

[6]Dúirt Maois le hÁrón agus lena mhic Eileázár agus Íteámár: "Ná stollaigí gruaig bhur gcinn agus ná sracaigí bhur gcuid éadaigh; ní baol daoibh an bás; is leis an gcomhthionól uile atá sé i bhfearg; is é teaghlach Iosrael uile a chaithfidh bhur mbráithre a chaoineadh, bhur mbráithre a scrios tine an Tiarna. [7]Ná fágaigí doras Bhoth na Teagmhála le heagla go bhfaigheadh sibh bás; óir tá criosma an Tiarna oraibh." Rinneadar mar a dúirt Maois.

[8]Labhair an Tiarna le hÁrón agus dúirt: [9]“Nuair a bhíonn sibh ag dul isteach i mBoth na Teagmhála, tú féin agus do chlann mhac mar aon leat, ná hólaigí fíon ná braon crua, le heagla an bháis. Reacht síoraí é sin ag bhur sliocht ó ghlúin go glúin. [10]Bíodh an scéal amhlaidh chomh maith agus sibh ag dealú an naofa ón gcoitianta, an ghlan ón neamhghlan, [11]agus nuair a bheidh na reachtanna go léir a dheachtaigh an Tiarna dóibh trí bhéal Mhaois agaibh á dteagasc do chlann Iosrael.”

[12]Dúirt Maois le hÁrón agus le hEileázár agus Íteámár, na mic leis a bhí fágtha: “Tógaigí fuílleach na habhlainne atá fágtha d’íobairtí dóite an Tiarna. Ithigí an chuid shlim di láimh leis an altóir, óir tá sí sárnaofa. [13]Ithigí in áit naofa í, óir is í sin do cheartroinn agus ceartroinn do mhac de na híobairtí tine don Tiarna. Sin é an t-órdú a fuair mé. [14]Ach an brollach a ofráladh agus an cheathrú a cuireadh i leataobh, ithigí in áit ghlan iad, tusa agus do chlann mhac agus d’iníonacha mar aon leat; óir sin í an chuid d’íobairtí comaoineach chlann Iosrael is dual duitse agus do do chlann mhac agus do d’iníonacha mar aon leat. [15]An cheathrú a cuireadh i leataobh agus an brollach a ofráladh nuair a dódh an tsaill, bídís agatsa agus ag do chlann mhac mar aon leat, tar éis iad a ofráil i láthair an Tiarna mar dhleacht ar leith, de réir dlí shíoraí mar a d’ordaigh an Tiarna.”

[16]Rinne Maois ansin fiosrú grinn faoin ngabhar a ofráladh mar íobairt pheaca agus fuair amach gur dhóigh siad é. Tháinig fearg air le hEileázár agus Íteámár, na mic le hÁrón a bhí fágtha: [17]“Cén fáth,” ar sé, “nár ith sibh an t-íobarthach peaca seo san áit bheannaithe? Is rud sarnaofa é a tugadh daoibh d’fhonn go n-iompródh sibh cionta an chomhthionóil agus gnás an leorghnímh a chomhlíonadh dóibh i láthair an Tiarna. [18]Níor

tugadh a fhuil laistigh den sanctóir agus ba chóir daoibh go deimhin a fheoil a ithe sa sanctóir faoi mar a d'ordaigh mé daoibh." [19]Dúirt Árón le Maois: "D'ofráil siad a n-íobairt pheaca agus a n-íobairt uileloiscthe inniu, i láthair an Tiarna. Ach féach, dá mbeinnse i gceist, dá n-íosfainn an ofráil pheaca inniu, an mbeadh sin taitneamhach leis an Tiarna?" [20]Nuair a chuala Maois an méid sin bhí sé sásta.

Ainmhithe Glana agus Neamhghlana

11 Labhair an Tiarna le Maois agus le hÁrón agus dúirt leo: [2]"Labhraigí le clann Iosrael agus abraigí:

Seo iad na dúile beo is ceadmhach daoibh a ithe de ainmhithe na talún: [3]Aon ainmhí a scoilteann an chrúb á roinnt ina dhá leath, agus a chognaíonn an chíor. [4]Ach orthu siúd a chognaíonn an chíor nó a scoilteann an chrúb, ní ceadmhach daoibh iad seo a ithe: an camall, fág go gcognaíonn sé an chíor, bíodh sé neamhghlan agaibh, mar nach scoilteann sé an chrúb; [5]an broc carraige, fág go gcognaíonn sé an chíor, bíodh sé neamhghlan agaibh mar nach scoilteann sé an chrúb; [6]agus an giorria, fág go gcognaíonn sé an chíor, bíodh sé neamhghlan agaibh, mar nach scoilteann sé an chrúb; [7]agus an mhuc, fág go bhfuil crúb scoilte roinnte ina dhá leath aici, bíodh sí neamhghlan agaibh mar nach gcognaíonn sí an chíor. [8]Ná hithigí a gcuid feola, ná bainigí lena gconablaigh; bídís neamhghlan agaibh.

[9]Seo iad na dúile beo is ceadmhach daoibh a ithe dá maireann sna huiscí: dá bhfuil in uiscí na mara agus na habhann, ní miste daoibh gach a bhfuil eití agus gainní acu a ithe:

[10]ach aon ní sna farraigí nó sna haibhneacha atá gan eite gan ghainne, dá bhfuil de mhíola idir bheag agus mhór sna huiscí, bíodh an ghráin agaibh orthu. [11]Sea, bíodh an ghráin agaibh orthu; ná hithigí a gcuid feola agus ná bainigí lena gconablaigh. [12]Bíodh an ghráin agaibh ar gach míol sna huiscí atá gan eite gan ghainne.

[13]Ar na héin seo iad na cinn a bhfuil an ghráin le bheith agaibh orthu – ní ceadmhach iad a ithe; bíodh an ghráin orthu! – an t-iolar, an bhadhb, an coirneach; [14]an fiach, gach cineál préacháin; [15]gach cineál cruchóige; [16]an ostrais, an seabhac oíche, an faoileán, gach cineál seabhaic; [17]an ceann cait, an fiach mara, an t-ulchabhán, [18]an chearc uisce, an peileacán, an t-iolar gréagach, [19]an chorr éisc agus an chorr bhán de gach cineál, an húpú agus an sciathán leathair.

[20]Bíodh an ghráin agaibh ar gach feithid sciathánach atá ceathairchosach. [21]De na feithidí sciathánacha ceathairchosacha ní ceadmhach a ithe ach iad siúd a bhfuil cosa os cionn a dtroithe acu lena bhféadann siad léim as a gcorp. [22]Díobh seo dá réir sin is féidir daoibh a ithe: gach cineál lócaiste, an lócaiste ceannann de gach cineál, gach cineál criogair, gach cineál dreoilín teaspaigh; [23]ach bíodh an ghráin agaibh ar gach feithid sciathánach eile atá ceathairchosach.

[24]Fágfaidh na nithe sin neamhghlan sibh; aon duine a bhaineann le conablach cinn díobh, bíodh sé neamhghlan go nóin; [25]aon duine a bhéarfaidh cuid dá gconablach leis, níodh sé a chuid éadaigh agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [26]Gach ainmhí ag a bhfuil crúb, ach gan í a scoilteadh, gach ainmhí nach gcognaíonn an chíor, bídís neamhghlan agaibh; aon duine a bhaineann leo, bíodh sé neamhghlan. [27]Gach ainmhí spadchosach ar na hainmhithe ceathairchosacha, bídís neamhghlan agaibh; aon duine a bhaineann lena

gconablach bíodh sé neamhghlan go nóin. [28]An té a iompraíonn a gconablach, níodh sé a chuid éadaigh agus bíodh sé neamhghlan go nóin. Bídís neamhghlan agaibh.

Rialacha Eile Fúthu

[29]Ar na míola beaga a bhíonn ag snámhaíl ar an talamh, bídís seo neamhghlan agaibh: an t-eas, an luch, gach cineál earca, [30]an firéad, an cóa, an latáhá, an caimileon, agus an tinseámat. [31]Bídís-sean neamhghlan agaibh i measc na míol beag; aon duine a bhaineann leo agus iad marbh, bíodh sé neamhghlan go nóin. [32]Aon rud ar bith a dtitfidh ceann marbh díobhsan air, bíodh sé neamhghlan, cibé acu soitheach adhmaid é, nó ball éadaigh, nó seithe, nó rón, nó aon earra úsáideach ar bith; ní mór é a thumadh in uisce agus bíodh sé neamhghlan go nóin; beidh sé glan ansin. [33]Má thiteann ceann acu isteach i soitheach cré, bíodh gach a bhfuil ann neamhghlan, agus bristear é. [34]Aon bhia inite a bhíonn ann, ar a dtiocfadh uisce, bíodh sé neamhghlan; aon deoch inchaite, is cuma cén soitheach ina mbíonn, bíodh sí neamhghlan. [35]Aon ní ar a dtiteann cuid dá gconablach, bíodh sé neamhghlan; más oigheann, más sorn é, bristear é; óir is neamhghlan dóibh agus bídís neamhghlan agaibh. [36](Foinsí toibreacha agus linnte uisce, áfach, fanaidís glan;) aon ní a bhaineann le conablach díobh, bíodh sé neamhghlan. [37]Má thiteann aon chuid dá gconablach ar shíol atá le cur, fanfaidh an síol glan. [38]Ach má scaoiltear uisce ar an síol agus go dtiteann cuid dá gconablach ansin air, bíodh sé neamhghlan agaibh.

[39]Má chailltear ceann de na hainmhithe is ceadmhach daoibh a ithe, bíodh an té a bhaineann lena chonablach neamhghlan go nóin. [40]Aon duine a chaitheann cuid dá

chonablach, níodh sé a chuid éadaigh agus bíodh sé neamhghlan go nóin; aon duine a iompraíonn an conablach, níodh sé a chuid éadaigh agus bíodh sé neamhghlan go nóin.

[41]Gach míol beag a shnámhann ar an talamh, bíodh an ghráin orthu, agus ná hitear iad. [42]Cibé rud a bhogann ar a bholg, nó a bhogann ar cheithre cosa nó breis, na míola beaga go léir is é sin a shnámhann ar an talamh, ná hitear iad, óir is gráiniúil iad. [43]Ná déanaigí sibh féin gráiniúil leis na míola snáfacha sin go léir; ná truailligí sibh féin leo; na truaillítear sibh tríothu. [44]Mise an Tiarna bhur nDia; ar an ábhar sin coisricigí sibh féin agus bígí naofa, óir táimse naofa. Ná truailligí sibh féin, leis na míola seo go léir a shnámhann ar an talamh. [45]Sea, mise an Tiarna a thug sibh amach as tír na hÉigipte le bheith i mo Dhia agaibh. Bígí dá bhrí sin naofa, óir is naofa mise.

[46]Sin é an dlí i dtaobh na n-ainmhithe go léir, na n-éan go léir, na ndúl beo go léir a shnámhann sna huiscí, agus na míol go léir a shnámhann ar talamh, [47]chun an glan a idirdhealú ón neamhghlan, an dúil inchaite ón dúil dochaite.”

Íonghlanadh tar éis Breith Clainne

12 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]“Labhair le clann Iosrael á rá:
Má ghabhann bean gin agus go mbeireann sí mac, bíodh sí neamhghlan ar feadh seacht lá, faoi mar is neamhghlan í le linn a cúrsaí míosa. [3]Ar an ochtú lá déantar timpeallghearradh ar a fhorchraiceann, [4]agus caithfidh sí fanacht trí lá dhéag agus fiche eile i bhfuil a híonghlanta; ná baineadh sí le haon ní naofa, agus ná tagadh isteach sa sanctóir go dtí go mbíonn laethanta a glanta comhlíonta. [5]Más iníon a bheireann sí, bíodh

sí neamhghlan ar feadh coicíse, mar is neamhghlan í le linn a cúrsaí míosa; caithfidh sí fanacht sé lá agus trí fichid eile i bhfuil a híonghlanta.

[6]Nuair a bhíonn laethanta a híonghlanta caite, cibé acu do mhac nó d'iníon é, tugadh sí chun an tsagairt ag doras Bhoth na Teagmhála, uan bliana mar íobairt uileloiscthe, agus colúr óg nó colm mar íobairt pheaca. [7]Déanadh an sagart an ofráil seo i láthair an Tiarna, agus comhlíonadh sé gnás an leorghnímh di, agus ansin beidh sí glan óna fuiliú. Sin é an dlí don bhean a bheireann mac nó iníon. [8]Má bhíonn uan thar a hacmhainn, tógadh sí péire colm nó dhá ghearrcach colúir, ceann don íobairt uileloiscthe, an ceann eile don íobairt pheaca; déanadh an sagart gnás an leorghnímh a chomhlíonadh di agus beidh sí glan."

Lobhra

13 Dúirt an Tiarna le Maois agus le hÁrón: [2]"Nuair a bhíonn at nó gearb nó spota ar chneas duine, ní mór a bheith in amhras faoi lobhra chnis. Ní foláir an duine a bhreith chun Árón an sagart, nó go duine dá chlann mhac is sagart. [3]Ní foláir don sagart an galar cnis a iniúchadh. Má bhíonn an fionnadh san áit galraithe liata, agus má bhíonn an galar ag dul sa bheo, ansin go deimhin is cás lobhra é, agus tar éis a scrúdaithe caithfidh an sagart an t-othar a fhógairt neamhghlan. [4]Ach má bhíonn an spota bán ar an gcneas agus gan de dhealramh air a bheith ag dul níos doimhne sa bheo, agus nach bhfuil an fionnadh air liata, cuireadh an sagart an t-othar ar leithrigh leis féin ar feadh seacht lá. [5]Déanadh an sagart é a scrudú arís ar an seachtú lá, agus más dóigh leis go bhfuil an

galar ceansaithe, gan leathadh in aon bhall eile, cuireadh sé ar leithrigh leis féin é ar feadh seacht lá eile. [6]Déanadh an sagart iniúchadh air arís an seachtú lá, agus má bhíonn an ball tinn gan luisne agus gan leathadh ar an gcraiceann, ansin fograíodh an sagart an duine glan. Níl ann ach gearb; níodh sé a chuid éadaigh agus bíodh sé glan. [7]Ach má leathann an ghearb ar an gcraiceann tar éis don othar é féin a thaispeáint don sagart agus é a fhógairt glan, tagadh sé i láthair an tsagairt arís. [8]Tar éis don sagart é a iniúchadh agus a dheimhniú gur leath an ghearb ar an gcraiceann, ní foláir don sagart é a fhógairt neamhghlan. Lobhra í seo.

[9]“Nuair a bhuaileann lobhra duine, tugtar chun an tsagairt é. [10]Déanadh an sagart é a iniúchadh agus má bhíonn at bán ar an gcraiceann agus léithe san fhionnadh dá bharr, agus fiolún ag borradh, [11]ansin is lobhra mharthanach atá ar an gcraiceann agus ní foláir don sagart é a fhógairt neamhghlan. Níl sé lena choimeád ar leithrigh; tá sé neamhghlan gan aon agó.

[12]“Ach má leathann an lobhra ar fud an chnis ar fad, má bhreacann sí cneas an othair ó cheann go bonn, go bhfios don sagart, [13]ansin ní foláir don sagart an t-othar a iniúchadh agus má fhaigheann sé amach go gclúdaíonn an lobhra an corp ar fad, fógraíodh sé an t-othar glan. Ó tá an cneas go léir éirithe geal, tá sé glan. [14]Ach a luaithe a fheicfear fiolún air, bíodh sé neamhghlan. [15]Déanadh na sagairt a fhiolún a scrúdú agus an duine a fhógairt neamhghlan; tá an fiolún neamhghlan; is lobhra í. [16]Má ghealann an fiolún arís, téadh an duine go dtí an sagart. [17]Déanadh an sagart é a scrúdú, agus má fhaigheann sé amach go bhfuil an ball galair geal arís, fógraíodh sé an duine glan; tá sé glan.

18“Nuair a thagann neascóid ar chneas duine agus go leigheasann sí 19ach go bhfágann
sí ina háit at bán nó spota le luisne bhándearg, ansin taispeánadh an duine é féin don
sagart. 20Déanadh an sagart é a iniúchadh agus má dhealraíonn sé a bheith dulta sa bheo
agus an fionnadh ag liathadh, ansin fógraíodh an sagart neamhghlan é; is lobhra í a bhris
mar neascóid. 21Ach arna hiniúchadh dó, mura bhfaigheann an sagart an fionnadh liath
agus nach bhfuil sí dulta sa bheo, ach feo sa bhall galair, cuireadh sé an duine ar leithrigh
leis féin ar feadh seacht lá. 22Má leathann an galar ar an gcneas ansin, fógraíodh an sagart
an duine neamhghlan; lobhra atá i gceist. 23Ach mura bhfuil an spota ach sa bhall céanna,
agus nach leathann sé, is créacht neascóide é agus fógraíodh an sagart an duine glan.
24“Má bhíonn dó ar chneas duine agus go dtagann neascóid ar an dó, goirín geal
bándearg nó báiteach bán, 25ansin déanadh an sagart é a iniúchadh, agus má fhaigheann
sé an fionnadh ar an ngoirín arna liathadh agus é dulta sa bheo, ansin is lobhra í a sceith
sa dó. Fógraíodh an sagart an duine neamhghlan; is lobhra atá i gceist. 26Ar an láimh eile
mura bhfaigheann an sagart, arna iniúchadh, fionnadh liath ar an ngoirín, ná é dulta sa
bheo, ach é ag feo, ansin cuireadh an sagart ar leithrigh leis féin é ar feadh seacht lá.
27Scrúdaiodh an sagart é ar an seachtú lá agus má bhíonn an galar leata ar an gcneas,
ansin fógraíodh an sagart neamhghlan é; lobhra atá i gceist. 28Ach má fhanann an spota
san aon áit, gan leathadh ar an gcneas, ach a bheith ag feo, fágann sin gur séideadh ón dó
é. Fógraíodh an sagart an duine glan; níl i gceist ach créacht ón dó.
29“Nuair a bhíonn cneá ar cheann nó ar smig fir nó mná, 30scrúdaíodh an sagart an
chneá agus má thaibhsíonn sí a bheith dulta sa bheo agus go bhfuil an fionnadh buí agus
gann, ansin fógraíodh an sagart an duine sin neamhghlan; is tine dhia atá i gceist, lobhra

is é sin ar an gceann nó ar an smig. [31]Arna hiniúchadh dó, mura bhfaigheann an sagart go bhfuil sí dulta sa bheo ná go bhfuil an fionnadh [buí], cuireadh sé an t-othar leis an ngalar tochais seo ar leithrigh leis féin ar feadh seacht lá, [32]agus ar an seachtú lá scrúdaíodh an sagart an galar; murar leath an tine dhia agus má bhíonn sí gan fionnadh buí, agus gan í dulta sa bheo, [33]ansin bearradh an t-othar a ghruaig, ach gan baint leis an tine dhia; agus cuireadh an sagart othar an ghalair thochais ar leithrigh leis féin ar feadh seacht lá eile. [34]Ar an seachtú lá scrúdaíodh an sagart an ball tinn agus mura bhfuil sé leata ar an gcneas, agus nach bhfuil sé dulta sa bheo de réir dealraimh, ansin fógraíodh an sagart glan é; níodh sé a chuid éadaigh agus bíodh sé glan. [35]Ach má leathann an tine dhia ar an gcneas tar éis a ghlanta, [36]ansin scrúdaíodh an sagart é, agus má bhíonn an tine dhia leata ar an gcneas dáiríre, fágann sin go bhfuil an t-othar neamhghlan, agus ní gá don sagart an fionnadh buí a chuardach. [37]Ach má bhíonn an tine dhia ceansaithe dar leis, agus go mbíonn fionnadh dubh ag fás arís uirthi, fágann sin go bhfuil an tine dhia leigheasta. Tá sé glan. Fógraíodh an sagart glan é.

[38]“Má sceitheann pucháin ar chneas fir nó mná, agus iad ina spotaí bána, [39]déanadh an sagart iniúchadh orthu; má bhíonn na pucháin bán mílítheach, is gríos a sceith ar an gcneas; tá an t-othar glan.

[40]“Má thiteann gruaig a bhlaoisce de dhuine, bíonn sé pláitíneach, ach glan. [41]Má thiteann an ghruaig de chlár a éadain agus dá uiseanna, bíonn maoile éadain air, ach bíonn sé glan. [42]Ach má thagann fiolún bándearg ar a bhlaosc nó ar a éadan maol, sin lobhra ag teacht ar bhlaosc mhaol nó ar éadan maol an duine. [43]Déanadh an sagart é a scrúdú agus má bhíonn at nó cneá bándearg ar a cheann maol nó ar a éadan maol, ar aon

dul le lobhra an chnis, [44]fágann sin go bhfuil lobhra ar an duine; tá sé neamhghlan. Fógraíodh an sagart neamhghlan é; tá lobhra chinn air.

[45]“An duine ar a bhfuil galar na lobhra, bíodh a chuid éadaigh ina ngeiríocha, agus a chuid gruaige ina mothall gan slacht; ní foláir dó a bhéal uachtair a fholach agus glao a chur as: ‘Neamhghlan! Neamhghlan!’ [46]Fad a mhaireann an galar, bíodh sé neamhghlan; ós neamhghlan é, maireadh sé ar leithrigh; bíodh cónaí air lasmuigh den champa.

[47]“Nuair a thagann lobhra ar éadach – bíodh sé d’olann nó de líon, [48]bíodh sé ina bhall éadaigh nó ina bhrat olla nó lín, bíodh sé ina sheithe nó ina dhéantús leathair – [49]agus má thaibhsíonn glaise nó deirge san éadach seo, san ábhar, sa bhrat, sa tseithe, nó sa déantús leathair, is cás lobhra é agus taispeántar don sagart é. [50]Déanadh an sagart an lot a scrúdú agus cuireadh sé an rud loite ar leithrigh ar feadh seacht lá. [51]Ar an seachtú lá, má fheiceann sé go bhfuil an lot leata ar an mball éadaigh, nó ar an ábhar, ar an tseithe nó ar an déantús leathair, cibé acu a bhíonn i gceist, is lobhra thógálach a bhíonn i gceist agus tá an rud féin neamhghlan. [52]Dódh sé an ball éadaigh, nó an t-ábhar, an brat lín nó olla, nó an déantús leathair is cuma cén sórt, ar a bhfuil an lot; óir is lobhra thógálach í a chaithfear a scrios le tine.

[53]“Ach arna scrúdú dó, má fhaigheann an sagart amach nár leath an lot ar an mball éadaigh, ar an ábhar, ar an mbrat, ná ar an déantús leathair cibé sórt é, [54]ansin ordaíodh an sagart an rud ina bhfuil an lot a ní agus cuireadh sé ar leithrigh é ar feadh seacht lá eile; [55]déanadh an sagart an rud loite a iniúchadh tar éis a nite. Mura ndeachaigh aon athrú ar dhath an bhaill loite, fág nár leath an galar, tá sé neamhghlan; dóigh é sa tine; tá an galar go feirc ann, cibé acu istigh nó amuigh an lot ann.

[56]“Ach má dhéanann an sagart é a iniúchadh agus go bhfaigheann sé amach go bhfuil an lot tráite tar éis a nite, gearradh sé anuas é den bhall éadaigh, den leathar, den ábhar nó den bhrat. [57]Ach má bhíonn an lot le feiceáil arís ar an mball éadaigh céanna, ar an ábhar, ar an mbrat, nó ar an déantús leathair, is cuma céard é, fágann sin go bhfuil an galar beo agus ní foláir duit tine a chur lena bhfuil loite. [58]Ach an ball éadaigh, an t-ábhar, an brat, an déantús leathair is cuma céard é, lenar scar an lot nuair a níodh é, nítear arís é, agus bíodh sé glan. [59]Sin é an dlí mar le lobhra i mball éadaigh lín nó olla, ábhar nó brat nó déantús leathair is cuma céard é, sa chás go bhfuil siad le fógairt glan nó neamhghlan.”

Lobhair á nGlanadh

14 Dúirt an Tiarna le Maois: [2]“Bíodh sé seo mar dhlí don lobhar lá a ghlanta: Tugtar chun an tsagairt é. [3]Téadh an sagart ón gcampa amach. Má fhaigheann an sagart amach, arna iniúchadh, go bhfuil an lobhar leigheasta ón ngalar lobhrach, [4]ordaíodh an sagart an méid seo leanas a bhreith i gcomhair íonghlanadh an duine: dhá éan ghlana bheo, adhmad céadrais, ábhar craorag agus craobh íosóipe. [5]Ordaíodh an sagart ceann de na héin a mharú i soitheach cré os cionn uisce reatha. [6]Ansin beireadh sé leis an t-éan beo, an t-admhad céadrais, an t-ábhar craorag, agus an chraobh íosóipe, agus tumadh sé an méid sin agus an t-éan beo faróthu, i bhfuil an éin a maraíodh os cionn an uisce reatha. [7]Agus craitheadh sé seacht n-uaire í ar an té atá le híonghlanadh óna lobhra, agus fógraíodh sé glan é, agus scaoileadh sé saor faoi na bánta an t-éan beo. [8]An té a bhíonn á

ghlanadh, níodh sé a chuid éadaigh, bearradh sé a ghruaig go léir, níodh sé é féin, agus bíodh sé glan. Ní miste dó filleadh ar an gcampa ansin, ach ní foláir dó fanacht seacht lá lasmuigh dá bhoth. [9]Ar an seachtú lá bearradh sé a ghruaig go léir – idir cheann, mhalaí agus fhéasóg; bearradh sé a ghruaig on bpréamh. Tar éis dó a chuid éadaigh agus é féin a ní, bíodh sé glan.

[10]“Ar an ochtú lá beireadh sé leis dhá uan fhireanna agus fóisc gan mháchail, trí dheachú éafá de phlúr mín fuinte le hola don abhlann agus log ola. [11]An sagart a bhíonn ag comhlíonadh ghnás an ghlanta, tugadh sé an té atá le glanadh agus a ofrálacha os comhair an Tiarna, ag doras Bhoth na Teagmhála. [12]Tógadh sé ceann de na huain agus ofráladh sé é mar íobairt leorghnímh, é sin agus an log ola. Déanadh sé an dleacht ar leith a ofráil i láthair an Tiarna leo seo. [13]Maraíodh sé an t-uan ar an láthair sin san áit naofa mar a maraítear na híobarthaigh pheaca agus uileloiscthe. An íobairt leorghnímh seo, dála an íobairt pheaca, baineann sí leis an sagart; tá sí sárnaofa. [14]Tógadh an sagart fuil na híobartha seo, agus cuireadh sé cuid di ar mhaothán cluaise deise an té a bhíonn á ghlanadh, ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise. [15]Ansin tógadh an sagart an log ola agus doirteadh sé cuid de ar bhois a láimhe clé. [16]Tumadh sé méar dá láimh dheas san ola i mbois a láimhe clé agus croitheadh sé an ola seacht n-uaire lena mhéar i láthair an Tiarna. [17]Ansin cuireadh sé cuid den ola a fhanfaidh ar a bhois ar mhaothán cluaise deise an té atá le glanadh, agus ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise – anuas is é sin ar fhuil an íobairt leorghnímh. [18]Fuílleach na fola i mbois a láimhe cuireadh an sagart é ar cheann an té atá le glanadh. Mar sin a chomhlíonfaidh an sagart gnás an leorghnímh i láthair an Tiarna. [19]Ansin ofráladh an sagart an íobairt pheaca agus

comhlíonadh sé gnás an leorghnímh ar son an té atá le glanadh. Maraíodh sé ina dhiaidh
sin íobarthach an uileloiscthe, [20]agus íobraíodh an sagart an íobairt uileloiscthe agus an
abhlann ar an altóir. Nuair a bheidh gnás an leorghnímh comhlíonta ag an sagart dó ar an
gcuma sin, bíodh sé glan.
[21]“Má bhíonn sé bocht agus gan an méid sin go léir ar a achmhainn, tógadh sé aon uan
fireann amháin don íobairt leorghnímh; tá sin le tabhairt i láthair leis an dleacht ar leith a
ofráil, chun gnás an leorghnímh a cheiliúradh don duine; ní gá dó a bhreith leis ach
deachú éafá de phlúr mín fuinte le hola don abhlann agus an log ola, [22]agus dhá cholm nó
dhá ghearrcach colúir – más acmhainn dó iad – ceann d’íobairt pheaca, agus ceann eile
don uileloscadh. [23]Ar an ochtú lá ní foláir dó iad a thabhairt chun an tsagairt ag doras
Bhoth na Teagmhála i láthair an Tiarna ar son a ghlanta. [24]Tógadh an sagart an t-uan don
íobairt leorghnímh agus an log ola agus cuireadh sé i láthair an Tiarna iad leis an dleacht
ar leith a ofráil. [25]Ansin maraíodh sé an t-uan don íobairt leorghnímh; tógadh an sagart
cuid de fhuil an íobairt leorghnímh agus cuireadh sé í ar mhaothán cluaise an té atá le
glanadh, ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise. [26]Ansin doirteadh an
sagart cuid den ola ar bhois a laimhe clé, [27]agus croitheadh sé cuid den ola atá ar a láimh
chlé seacht n-uaire lena mhéar i láthair an Tiarna. [28]Cuireadh sé cuid di ar mhaothán
cluaise deise an té atá le glanadh, ar ordóg á láimhe deise, ar ordóg a choise deise, mar a
rinne le fuil an íobairt leorghnímh. [29]An chuid eile den ola a fhanfaidh ar a bhois, cuireadh
sé é ar cheann an té atá le glanadh, ag comhlíonadh ghnás an leorghnímh ar a shon i
láthair an Tiarna. [30]Agus dála an dá cholm nó an dá ghearrcach colúir, más acmhainn dó
iad, [31]déanadh sé íobairt pheaca le ceann díobh agus íobairt uileloiscthe leis an gceann

eile mar aon le habhlann, de réir a acmhainne. Sin mar atá gnás an leorghnímh le
comhlíonadh ag an sagart i láthair an Tiarna ar son an duine atá le glanadh.
[32]“Sin é an dlí maidir le duine a bhfuil lobhra air agus a bhfuil na hofrálacha glanta thar
a acmhainn.”

Lobhra Thithe

[33]Labhair an Tiarna le Maois agus le hÁrón, agus dúirt: [34]“Nuair a shroichfidh sibh tír
Chanán, atá á thabhairt agam daoibh mar shealús, agus go leagann mo lámh lobhra ar
theach i bhur bhfearann dílis, [35]tagadh an sealbhóir le rabhadh chun an tsagairt:
‘Dealraíonn go bhfuil sórt éigin galair i mo theach.’ [36]Tugadh an sagart ordú ansin an
teach a fholmhú roimh an sagart a dhul ag iniúchadh an ghalair le heagla go bhfógrófaí
neamhghlan a mbíonn sa teach. Ansin ní foláir don sagart dul agus an teach a iniúchadh,
[37]agus má aimsíonn sé ina iniúchadh paistí glasa nó cróna galair ar na ballaí, agus iad ag
dul faoi chneas, [38]ansin téadh an sagart lasmuigh de dhoras, ón teach amach, agus
dúnadh sé an teach ar feadh seacht lá. [39]Filleadh an sagart faoi chionn seacht lá, agus
iniúchadh; agus má bhíonn an galar leata ar bhallaí an tí, [40]tugadh an sagart ordú na
clocha ina bhfuil an galar a thógáil agus a chaitheamh in áit neamhghlan lasmuigh den
chathair. [41]Cuireadh sé an teach go léir á scríobadh laistigh, agus an screamh a scríobfar
de, caitear í in áit neamhghlan lasmuigh den chathair. [42]Ansin leagtar clocha eile in áit na
gcloch úd agus plástráiltear brat nua plástair ar an teach.

[43]“Má bhriseann an galar amach arís tar éis na clocha a thógáil chun siúil agus an teach
a scríobadh agus a athphlástráil, [44]tagadh an sagart á iniúchadh; má fheiceann sé gur leath
an galar, ciallaíonn sin go bhfuil lobhra thógálach sa teach; tá sé neamhghlan. [45]Ní foláir
an teach a scartáil, idir chlocha agus admhad agus phlástar, agus iad seo a iompar go háit
neamhghlan lasmuigh den chathair.
[46]“Aon duine a théann isteach sa teach agus é dúnta, bíodh sé neamhghlan go nóin.
[47]Aon duine a chodlaíonn ann, ní foláir dó a chuid éadaigh a ní, agus aon duine a itheann
sa teach, ní foláir dó a chuid éadaigh a ní. [48]Ach má thagann an sagart agus an teach a
iniúchadh agus a fheiceáil nár leath an galar sa teach tar éis a phlástrála, ansin fógraíodh
an sagart an teach a bheith glan, óir tá an galar leigheasta.
[49]“Do ghlanadh an tí, tógadh sé dhá éan bheaga, adhmad céadrais, ábhar craorag agus
craobh íosóipe; [50]maraíodh sé ceann de na héin i soitheach cré os cionn uisce reatha,
[51]agus tógadh sé an t-adhmad céadrais, an chraobh íosóipe, agus an t-ábhar craorag, agus
an t-éan beo, agus tumadh sé an méid sin agus an t-éan beo faróthu i bhfuil an éin a
maraíodh os cionn an uisce reatha agus croitheadh sé seacht n-uaire ar an teach í. [52]Tar
éis dó an teach a ghlanadh le fuil an éin, leis an uisce reatha, leis an éan beo, leis an
adhmad céadrais, leis an gcraobh íosóipe, agus leis an ábhar craorag, [53]scaoileadh sé leis
an éan beo saor faoi na bánta ón gcathair amach. Nuair a bhíonn gnás an ghlanta
comhlíonta ar an gcuma seo don teach, bíodh sé glan.
[54]“Sin é an dlí do gach cás lobhra agus tine dhia, [55]do lobhra éadaigh agus tithe, [56]do
at nó do mhéirscre nó do ghearb, [57]á shocrú cathain is glan agus is neamhghlan dóibh.
Sin é dlí na lobhra.”

Neamhghlaine Ghnéis - Fir

15 Labhair an Tiarna le Maois agus le hÁrón agus dúirt: [2]“Labhair le clann mhac
Iosrael agus abair leo:

Nuair a tharlaíonn sileadh ó chorp fir, is neamhghlan é an sileadh sin. [3]Fad a mhaireann an sileadh is mar seo leanas an dlí dá neamhghlaine: cibé acu a choisceann a chorp an sileadh nó nach ndéanann, bíodh sé neamhghlan. [4]An leaba ar a luíonn an fear, agus aon suíochán ar a suíonn sé, bíodh sé neamhghlan. [5]Aon duine a bhaineann lena leaba, níodh sé a chuid éadaigh, agus níodh sé é féin, agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [6]Aon duine a shuíonn ar shuíochán ar ar shuigh fear an tsilte, níodh sé a chuid éadaigh, agus níodh sé é féin agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [7]Aon duine a bhaineann le corp fir dá dtarlaíonn an sileadh, níodh sé a chuid éadaigh, agus níodh sé é féin, agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [8]Má chaitheann fear an tsilte seile ar dhuine atá glan, ní foláir dósan a chuid éadaigh a ní, agus é féin a ní, agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [9]Aon diallait ina suíonn fear an tsilte, bíodh sí neamhghlan. [10]Iadsan go léir a bhaineann le haon ní a bhíonn faoi, bídís neamhghlan go nóin. Aon duine a iompraíonn a leithéid, ní foláir dó a chuid éadaigh a ní, agus é féin a ní, agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [11]Iadsan go léir a mbaineann fear an tsilte leo gan a lámha a ní, nídís a gcuid éadaigh, agus nídís iad féin agus bídís neamhghlan go nóin. [12]Gach soitheach cré a mbaineann fear an tsilte leis, bristear é; agus gach soitheach adhmaid déantar é a shruthlú le huisce.

[13]Nuair a bhíonn an té óna mbíonn an sileadh leigheasta, fanadh sé seacht lá i mbun a ghlanta. Ansin níodh sé a chuid éadaigh, agus déanadh sé a chorp a ionladh in uisce

reatha, agus bíodh sé glan. [14]Ar an ochtú lá tugadh sé leis dhá cholm nó dhá ghearrcach colúir, agus tagadh sé i láthair an Tiarna ag doras Bhoth na Teagmhála, agus tugadh sé don sagart iad. [15]Ní foláir don sagart ceann acu a ofráil mar íobairt pheaca, agus an ceann eile mar íobairt uileloiscthe. Déanadh an sagart gnás an leorghnímh a chomhlíonadh thar a cheann i láthair an Tiarna ar an gcuma sin ar son a shilte.

[16]Nuair a sceitheann fear a shíol, déanadh sé a chorp go léir a ionladh in uisce agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [17]Aon bhall éadaigh nó leathair a mbainfidh an sceith síl leis, ní foláir é a ní le huisce agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [18]Má luíonn fear le bean agus go sceitheann síol, déanaidís araon iad féin a ionladh, agus beidh siad neamhghlan go nóin.

M ná

[19]Nuair a sceitheann bean a fuil agus go sileann sí óna corp, maireadh an neamhghlaine óna cúrsaí míosa ar feadh seacht lá; aon duine a bhainfidh léi, bíodh sé neamhghlan go nóin. [20]Aon leaba ar a luífidh sí agus í mar seo, bíodh sí neamhghlan; aon stól ar a suífidh sí, bíodh sé neamhghlan go nóin. [21]Aon duine a bhainfidh lena leaba, déanadh sé a chuid éadaigh agus é féin a ní in uisce agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [22]Aon duine a bhainfidh le haon stól ar ar shuigh sí déanadh sé a chuid éadaigh agus é féin a ní in uisce agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [23]Má bhíonn aon ní ar an leaba nó ar an stól ar ar shuigh sí, agus go mbaineann duine leis, bíodh sé neamhghlan go nóin. [24]Má luíonn aon fhear léi, tógfaidh sé an neamhghlaine uaithi. Bíodh sé neamhghlan ar feadh seacht lá.

Aon leaba ar a luífidh sé, bíodh sí neamhghlan. [25]Má sceitheann bean fuil ar feadh a lán laethanta lasmuigh dá cúrsaí míosa, nó má bhíonn breis faid lena cúrsaí, bíodh an neamhghlaine chéanna ag roinnt léi, le linn an sceite, agus a bheadh le linn a cúrsaí míosa. [26]Aon leaba ar a luífidh sí fad a mhaireann an sceith seo, gurb é an dála céanna aici agus ag an leaba ar a luíonn sí le linn a cúrsaí míosa. Aon stól ar a suífidh sí, bíodh sé neamhghlan dála neamhghlaine a cúrsaí. [27]Aon duine a bhaineann leis na nithe sin, bíodh sé neamhghlan; déanadh sé a chuid éadaigh agus é féin a ní le huisce, agus bíodh sé neamhghlan go nóin. [28]Nuair a thriomaíonn a sceith, fanadh sí seacht lá, agus ansin bíodh sí glan. [29]Ar an ochtú lá faigheadh sí dhá cholm nó dhá ghearrcach colúir agus tugadh sí léi chun an tsagairt iad ag doras Bhoth na Teagmhála. [30]Ní foláir don sagart ceann acu a ofráil mar íobairt pheaca agus an ceann eile mar íobairt uileloiscthe. Déanadh an sagart gnás an leorghnímh a chomhlíonadh di i láthair an Tiarna ar an gcuma sin, ar son an sceite a d'fhág neamhghlan í.

Dúnadh

[31]Seachnaigí clann Iosrael ar a neamhghlaine, le heagla go bhfaighidís bás dá barr, mar go dtruailleoidís mo thaibearnacal atá ina measc. [32]Sin é an dlí do fhear an tsilte agus d'fhear sceite a shíl agus go mbíonn sé neamhghlan dá bharr; [33]don bhean is neamhghlan de bharr a cúrsaí míosa; do fhear nó do bhean le sileadh, agus d'fhear a luíonn le bean neamhghlan.

Lá Mór an Leorghnímh

16 Tar éis bhás bheirt mhac Árón, nuair a d’ofráladar tine neamhdhleathach i láthair
an Tiarna agus gur cailleadh iad, [2]labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: “Abair le
do dheartháir Árón gan teacht isteach, nuair a bhuaileann an fonn é, thar fial sa sanctóir i
bhfianaise chathaoir na trócaire os cionn na háirce; ba bhaol báis dó é, óir taispeánaim mé
féin i néal ar chathaoir na trócaire. [3]Seo mar atá Árón le dul isteach sa sanctóir – le tarbh
óg do íobairt pheaca agus le reithe do uileloscadh. [4]Cuireadh sé ionar de línéadach
coisricthe air féin, gléasadh sé é féin i línéadach, agus cuireadh sé crios línéadaigh faoina
choim, agus ceannbheart línéadaigh ar a cheann. Tar éis dó é féin a ionladh le huisce,
cuireadh sé na héidí naofa seo air féin.

[5]“Faigheadh sé dhá phocán gabhair d’íobairt pheaca agus reithe do íobairt uileloiscthe
ó chomhthionól chlann Iosrael. [6]Ofráladh Árón an tarbh mar íobairt pheaca ar a shon féin
agus ceiliúradh sé gnás an leorghnímh ar a shon féin agus ar son a theaghlaigh. [7]Tugadh
Árón an dá phocán leis ansin agus cuireadh sé iad i láthair an Tiarna ag doras Bhoth na
Teagmhála. [8]Cuireadh sé an dá phocán ar cranna, ceann don Tiarna agus an ceann eile do
Azázael. [9]An pocán ar a dtitfidh crann an Tiarna, tugadh sé i láthair é agus ofráladh sé é
mar íobairt pheaca, [10]ach an pocán ar a dtitfidh crann Azázael, cuirtear i láthair an Tiarna
é, agus an t-anam ann, chun gnás an leorghnímh a chomhlíonadh air agus é a sheoladh
isteach san fhásach go hAzázael. [11]Ofráladh Árón an tarbh mar íobairt pheaca dó féin,
agus comhlíonadh sé gnás an leorghnímh dó féin agus dá mhuintir; maraíodh sé an tarbh
mar íobairt pheaca dó féin. [12]Tógadh sé túiseoir lán de sméaróidí dearga ón altóir os

comhair an Tiarna, agus dhá chrobh de thúis mhín chumhra, agus tugadh sé thar fial
isteach é, [13]agus cuireadh sé an túis ar an tine i láthair an Tiarna agus folaíodh sé le
seamall túise cathaoir na trócaire atá ar an bhFianaise, le heagla an bháis. [14]Ansin tógadh
sé cuid d'fhuil an tairbh agus croitheadh sé í lena mhéar ar thosach chathaoir na trócaire;
ní foláir dó an fhuil seo a chroitheadh seacht n-uaire lena mhéar os comhair chathaoir na
trócaire.
[15]"Ansin maraíodh sé an pocán d'íobairt pheaca an phobail, agus tugadh sé a fhuil thar
fial isteach. Déanadh sé dála fhuil an tairbh leis an bhfuil seo, agus croitheadh sé í ar
chathaoir na trócaire agus os comhair na cathaoireach sin. [16]Sin mar atá gnás an
leorghnímh le comhlíonadh aige don sanctóir ar son neamhghlaine chlann Iosrael, dá
gcionta agus dá bpeacaí go léir; sin é leis mar nach foláir dó a dhéanamh do Bhoth na
Teagmhála a fhanann faru i lár a neamhghlaine. [17]Ná fanadh aon duine i mBoth na
Teagmhála ón uair a ghabhann sé isteach sa sanctóir ag déanamh leorghnímh go dtagann
sé amach. Nuair a bhíonn leorghníomh déanta aige dó féin, agus dá theaghlach agus dá
mhuintir, agus do chomhthionól Iosrael go léir, [18]tagadh sé amach agus téadh sé go dtí
an altóir atá os comhair an Tiarna agus comhlíonadh sé gnás an leorghnímh uirthi.
Tógadh sé cuid d'fhuil an tairbh agus an phocáin agus cuireadh sé í ar bheanna na haltóra
timpeall. [19]Croitheadh sé cuid den fhuil seacht n-uaire ar an altóir lena mhéar; sin mar atá
sí le glanadh agus le naomhú aige, le híonghlanadh agus le scaradh ó neamhghlaine
iomadúil chlann Iosrael.
[20]"Nuair a bheidh gnás an leorghnímh don sanctóir, do Bhoth na Teagmhála, agus don
altóir, comhlíonta aige, tugadh sé an pocán eile, an ceann beo, i láthair. [21]Leagadh Árón a

dhá láimh ar cheann an phocáin bheo, agus admhaíodh sé coireanna uile chlann Iosrael os
a chionn, agus a gcionta go léir, agus a bpeacaí go léir; agus leagadh sé sa mhullach air
iad. Agus iadsan go léir leagtha sa cheann air, seoladh sé amach faoin bhfásach é ar láimh
ag fear a bhíonn ullamh chuige sin; [22]agus iompróidh an pocán ualach a gcoireanna go
léir leis amach faoin bhfásach.
[23]“Ansin tiocfaidh Árón isteach i mBoth na Teagmhála tar éis dó an gabhar a sheoladh
faoin bhfásach. Baineadh sé de an éide lín a chuir sé uime ag dul isteach sa sanctóir, agus
fágadh sé ansiúd í. [24]Déanadh sé é féin a ionladh in áit choisricthe, agus ansin cuireadh sé
na héidí uime arís, agus gabhadh sé amach arís chun a íobairt uileloiscthe féin agus íobairt
uileloiscthe a phobail a ofráil, agus leorghníomh a dhéanamh ar a shon féin agus ar son an
phobail; [25]ní foláir dó saill an íobairt pheaca a loscadh ar an altóir. [26]An té a scaoilfidh an
gabhar chun Azázael, déanadh sé a chuid éadaigh agus a chorp a ní le huisce, agus ní
miste dó filleadh ar an gcampa ansin. [27]An tarbh agus an gabhar a ofráladh mar íobairt
pheaca, ar tugadh a gcuid fola isteach sa sanctóir do ghnás an leorghnímh, beirtear
lasmuigh den champa iad mar a bhfuil a gcraiceann, a bhfeoil, agus a n-otrach le loscadh.
[28]An té a dhónn iad, déanadh sé a chuid éadaigh agus a chorp a ní le huisce, agus ní miste
dó filleadh ar an gcampa ansin.
[29]“Bíodh sé seo mar dhlí síoraí agaibh: Ar an deichiú lá den seachtú mí, déanaigí
troscadh, agus scoirigí den obair, idir thíorthaíoch agus dheoraí ag cur faoi in bhur
measc. [30]Óir is é seo an lá ar a ndéanfar gnás an leorghnímh a chomhlíonadh ar bhur son,
d’fhonn sibh a ghlanadh. Glanfar sibh ó bhur bpeacaí go léir i láthair an Tiarna. [31]Bíodh
sé ina shaoire shabóide shollúnta agaibh agus déanaigí troscadh. Dlí síoraí é seo.

[32]“Sagart arna ungadh agus arna insealbhú chun fónaimh in áit a athar nach foláir an gnás leorghnímh a chomhlíonadh. Cuireadh sé uime an línéadach agus na héidí naofa, [33]agus comhlíonadh sé leorgníomh an tsanctóra naofa, Bhoth na Teagmhála agus na haltóra. Ansin ceiliúradh sé gnás an leorghnímh thar ceann na sagart agus mhuintir an chomhthionóil uile. [34]Bíodh sé seo ina dhlí síoraí agaibh: uair sa bhliain ní foláir gnás an leorghnímh a chomhlíonadh thar ceann chlann Iosrael ar son a bpeacaí go léir.” Rinneadh mar a d’ordaigh an Tiarna do Mhaois.

Íobairtí

17 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]“Labhair le hÁrón agus lena chlann agus le clann Iosrael agus abair leo:

Seo daoibh briathar an Tiarna, á ordú: [3]Aon duine de theaghlach Iosrael a mharaíonn damh nó uan nó gabhar sa champa nó lasmuigh de, [4]ní foláir dó ar dtús é a thabhairt go doras Bhoth an Teagmhála lena ofráil don Tiarna os comhair a thaibearnacail; aon duine nach ndéanann amhlaidh cuirfear an fhuil a doirteadh ina leith; déantar é a ionnarbadh óna phobal. [5]Ar an gcuma sin, na hainmhithe is mian le clann Iosrael a mharú faoin tuath, tabharfar go dtí an sagart iad, don Tiarna, ag doras Bhoth na Teagmhála; déanfaidh siad iad a mharú ina n-íobairtí comaoineach don Tiarna. [6]Croitheadh an sagart an fhuil ar altóir an Tiarna atá ag doras Bhoth na Teagmhála; agus dódh sé an tsaill agus taitneoidh a boladh cumhra leis an Tiarna. [7]Ná déanfaidis a n-íobairtí a ofráil a thuilleadh do na

saitirí dá ndearnadar striapachas tráth. Dlí síoraí é seo acu féin agus ag a sliocht ó ghlúin go glúin.

[8]“Abair leo chomh maith:

Aon duine de theaghlach Iosrael, nó aon deoraí ag cur faoi in bhur measc, a ofrálann íobairt uileloiscthe, nó íobairt eile, [9]gan í a thabhairt go doras Bhoth na Teagmhála, chun í a ofráil don Tiarna, gearrtar amach óna phobal é. [10]Aon duine de theaghlach Iosrael, nó aon deoraí ag cur faoi in bhur measc, má chaitheann sé fuil d’aon sórt, cuirfidh mé púic orm féin chun an duine sin a chaith an fhuil agus gearrfaidh mé amach óna phobal é. [11]Óir san fhuil atá anam na feola; thug mé daoibh í le gnás an leorghnímh a chomhlíonadh ar son bhur n-anam ag an altóir; mar is í an fhuil a dhéanann leorghníomh ar son an anama. [12]Uime sin a dúirt mé le clann Iosrael: Ná caitheadh aon duine agaibh fuil, ná aon deoraí ag cur faoi in bhur measc. [13]Aon duine de theaghlach Iosrael, nó aon deoraí ag cur faoi in bhur measc, a bheireann sa tseilg ar éan nó ar ainmhí is ceadmhach a ithe, déanadh sé a fhuil a dhoirteadh agus a chlúdach le cré. [14]Óir fuil gach feola is anam di; uime sin a dúirt mé le clann Iosrael: Ná caithigí fuil aon fheola mar is í a fuil anam gach feola agus aon duine a chaithfidh í, gearrfar amach óna phobal é.

[15]Aon dúchasach nó deoraí a itheann ainmhí a fuair bás uaidh féin nó a stoll ainmhithe allta, déanadh sé a chuid éadaigh agus é féin a ní le huisce; beidh sé neamhghlan go nóin; ansin beidh sé glan. [16]Ach mura ndéanann sé a éadach ná a chorp féin a ní, bíodh deasca a lochta air.”

Drúis

18 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]“Labhair le clann Iosrael agus abair leo:
Mise an Tiarna bhur nDia. [3]Ná déanaigí amhail dhéanann siad san Éigipt mar a
raibh cónaí oraibh tráth; ná déanaigí amhail dhéanann siad i gCanán mar a bhfuil mé do
bhur dtabhairt. Ná géilligí dá ndlíthe. [4]Géilligí do mo reachtanna agus coimeádaigí mo
dhlíthe, agus mairigí dá réir. Mise an Tiarna bhur nDia. [5]Coimeádaigí mo dhlíthe agus mo
reachtanna. An té a leanann iad, beidh an bheatha aige iontu. Mise an Tiarna.

[6]Ní ceadmhach d’aon duine agaibh druidim le bean gharghaoil leis an bhfolach a
bhaint dá nochtacht. Mise an Tiarna. [7]Ná bain an folach de nochtacht d’athar, nochtacht
do mháthar is é sin; sí do mháthair í, ná bain an folach dá nochtacht. [8]Ná bain an folach
de nochtacht bhean d’athar; is í nochtacht d’athar í. [9]Ná bain an folach de nochtacht do
dheirféar, cibé acu iníon do d’athair í, nó do do mháthair. Cibé acu a shaolaítear í sa
teach céanna nó a mhalairt, ná bain an folach dá nochtacht. [10]Ná bain an folach de
nochtacht iníon do mhic ná d’iníne; sí do nochtacht féin a nochtachtsan. [11]Ná bain an
folach de nochtacht iníon bhean d’athar a gineadh ó d’athair. Is deirfiúr duit í; ná bain an
folach dá nochtacht. [12]Ná bain an folach de nochtacht dheirfiúr d’athar; óir sí feoil
d’athar í. [13]Ná bain an folach de nochtacht dheirfiúr do mháthar, óir sí feoil do mháthar í.
[14]Ná bain an folach de nochtacht dhearthair d’athar; ná druid, sé sin, lena bhean; sí
d’aintín í. [15]Ná bain an folach de nochtacht do bhean mhic; ós í bean do mhic í, ná bain an
folach dá nochtacht. [16]Ná bain an folach de nochtacht bhean do dhearthár, óir sí
nochtacht do dhearthár í. [17]Ná bain an folach de nochtacht mná agus a hiníne chomh

maith; ná beir leat iníon a mic ná a hiníne chun an folach a bhaint dá nochtacht. Siad d'fheoil féin iad; ba chorbadh sin. [18]Ná beir leat ar do chomhluadar ban bean agus a deirfiúr agat san am céanna, chun an folach a bhaint dá nochtacht seo fad mhaireann sí siúd.

[19]Ná druid le bean chun luí léi agus í neamhghlan de bharr a cúrsaí míosa. [20]Ná luigh go collaí le bean do chomharsan; d'fhágfadh sin neamhghlan thú. [21]Ná lig aon duine de do chlann a thíolacadh trí thine do Mhoilic, agus ainm do Dhé a thruailliú ar an gcuma sin. Mise an Tiarna. [22]Ná luigh le fear mar a dhéanfá le bean; tá sin gráiniúil. [23]Ná luigh le haon ainmhí; d'fhágfadh sin neamhghlan thú. Ná fanadh bean le hainmhí chun luí leis. Ba bhréan an beart é.

[24]Ná déanaigí sibh féin a thruailliú le haon nós díobh sin, óir na ciníocha a dhíbir mé chun slí a thabhairt daoibh, is leosan a rinneadar iad féin a thruailliú. [25]Truaillíodh an talamh; d'agair mé a choir air agus níorbh fholáir dó a dhúchasaigh a sceith de. [26]Ach coinnigí mo reachtanna agus mo dhlíthe agus ná déanaigí – idir dhúchasach agus dheoraí ag cur faoi in bhur measc – aon cheann de na nithe gráiniúla sin. [27]Óir rinne an mhuintir a mhair sa tír romhaibhse na nithe gráiniúla sin go léir, agus truaillíodh an talamh. [28]Má thruaillíonn sibhse é, nach ndéanfaidh sé sibh a sceith de mar a rinne leis an gcine a bhí ann romhaibh? [29]Óir aon duine a dhéanann rud gráiniúil díobh sin, is cuma céard é, aon duine a dhéanann a leithéid, ní foláir é a ionnarbadh óna phobal. [30]Coimeádaigí mo rialacha; ná géilligí do na nósanna gránna a bhí i dtreis sula dtáinig sibh; ansin ní dhéanfaidh siad sibh a thruailliú. Mise an Tiarna bhur nDia."

Adhradh

19 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]“Labhair le comhthionól chlann Iosrael go
léir agus abair leo:
Bigí naofa, óir táimse, an Tiarna bhur nDia, naofa. [3]Bíodh urraim ag gach duine díbh
dá athair agus dá mháthair. Coimeádaigí mo shabóidí; mise an Tiarna bhur nDia. [4]Ná
hiompaígí chun na n-íol, agus ná dealbhaigí déithe de mhiotal. Mise an Tiarna bhur nDia.
[5]Má ofrálann sibh íobairt chomaoineach don Tiarna, déanaigí sibh féin taitneamhach,
agus ansin ofrálaigí amhlaidh sin í. [6]Ní foláir í a ithe an lá céanna, nó lá arna mhárach; a
mbeidh fágtha an tríú lá ní foláir é a loscadh. [7]Má itear aon chuid di ar an treas lá, is
ofráil ghráiniúil í, ní ghlacfar léi. [8]Aon duine a itheann í, bíodh deasca a pheaca air, mar
go mbíonn naofacht an Tiarna truaillithe aige; gearrtar amach óna phobal an duine sin.
[9]Ag baint an fhómhair de bhur n-ithir, ná bainigí go deireadh an cheann fearainn. Ná
bailigh diasa an fhómhair. [10]Ní mó ná sin ba chóir duit d’fhiniúin a lomadh, ná na caora a
thit i do fhíonghort a chnuasach. Fág ag an mbocht agus ag an deoraí iad. Mise an Tiarna
bhur nDia.
[11]Ná déanaigí goid ná calaois ná feall ar bhur gcomharsa. [12]Ná tugaigí leabhar éithigh
dar m’ainm agus ainm do Dhé a thruailliú. Mise an Tiarna. [13]Ná déan leatrom ná slad ar
do chomharsa. Ná coinnigh tuarastal an fhostaí thar oíche go maidin. [14]Ná cuir mallacht
ar an mbalbhán, ná ceap tuisle ar chosán an daill, ach bíodh eagla do Dhé ort. Mise an
Tiarna.

[15]Ná déanaigí éagóir i mbreithiúnas; ná bíodh lé agat leis an mbocht, ná uamhan ort roimh an gcumhachtach; ach tabhair breith ar do chomharsa de réir na córa. [16]Ná bí ag gabháil timpeall ag cúlchaint ar do mhuintir féin, agus ná téigh i bhfiontar le hanam do chomharsan. Mise an Tiarna. [17]Ná bíodh fuath agat i do chroí do do chomharsa, ach déan a choir a chur ar a shúile dó os ard; fágfaidh sin thú gan peaca a ghabháil ort féin. [18]Ná bain díoltas amach; ná bíodh faltanas agat le clann do dhaoine muinteartha. Ní foláir duit grá a thabhairt do do chomharsa mar thú féin. Mise an Tiarna.

[19]Coimeádaigí mo reachtanna. Ná scaoiligí bhur n-eallach chun dáir le malairt chineáil. Ná cuir síol measctha i d'ithir agus ná cuir ball éadaigh dhá ábhar umat.

[20]Má luíonn fear le bean agus a chuid féin a dhéanamh di, nuair is leannán daoirsí le duine eile í, gan cheannach gan saoirse, bíodh seisean freagrach sa bhradaíocht ar chearta, ach ná cuirtear chun báis é mar nach raibh sise saor. [21]Tugadh sé íobairt chiontachta chun an Tiarna ag doras Bhoth na Teagmhála; reithe an íobairt chiontachta. [22]Le reithe seo an íobairt chiontachta déanadh an sagart, thar ceann an duine i láthair an Tiarna, gnás an leorghnímh a chomhlíonadh ar son an pheaca a rinne sé; agus maithfear dó an peaca a rinne sé.

[23]Nuair a thiocfaidh sibh isteach sa tír agus gach sórt crann toraidh a chur, bíodh meas forchraicinn agaibh ar an toradh; bíodh sé amhail rud gan timpeallghearradh agaibh ar feadh trí bliana, agus ná hithigí é. [24]An ceathrú bliain beidh an toradh go léir naofa, ofráil chéadtorthaí don Tiarna. [25]An cúigiú bliain ní miste daoibh a dtoradh a ithe agus a bhfómhar a chnuasach daoibh féin. Mise an Tiarna do Dhia. [26]Ná hithigí aon fheoil ina mbíonn fuil. Ná cleachtaigí asarlaíocht ná draíocht. [27]Ná bearraigí bhur bhfolt ina chuar

ar bhur n-uiseanna timpeall, agus ná gearraigh imill d'fhéasóige. [28]Ná ciorraígí bhur
gcorp nuair a chailltear duine, agus ná cuirigí breacadh ar bith orthu. Mise an Tiarna.
[29]Ná déan striapach de d'iníon agus í a thruailliú, le heagla go rachadh an tír le
striapachas agus go mbeadh sé ar snámh le corbadh. [30]Coimeádaigí mo shabóidí agus
bíodh urraim agaibh do mo shanctóir. Mise an Tiarna. [31]Ná téigí i muinín spioraid na
marbh, ná draíodóirí, mar go dtruailleoidís sibh. Mise an Tiarna bhur nDia. [32]Éirigh i do
sheasamh don cheann liath agus bíodh urraim agat don duine aosta, agus bíodh eagla do
Dhé ort. Mise an Tiarna.
[33]Nuair a chuireann deoraí faoi faraibh in bhur ndúiche, ná cuirigí isteach air. [34]An
deoraí a chuireann faoi faraibh, bíodh sé mar dhuine de bhur ndúchasaigh agaibh, agus
bíodh grá agaibh dó mar atá daoibh féin; óir bhí sibh féin in bhur ndeoraithe i dtír na
hÉigipte. Mise an Tiarna bhur nDia. [35]Ná déanaigí éagóir i mbreithiúnais dlí, i dtomhas
faid ná meáchain ná toirte; [36]bíodh bhur scálaí agus bhur meáchain cóir; bíodh bhur
n-éafá cóir, agus bíodh bhur hín cóir. Mise an Tiarna bhur nDia a thug sibh amach as tír
na hÉigipte. [37]Coimeádaigí mo dhlíthe agus mo reachtanna; leanaigí iad. Mise an Tiarna."

Pionóis

20 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]"Abair le clann Iosrael:
Aon duine de chlann Iosrael nó aon deoraí dá gcuireann fúthu in Iosrael, a
thugann aon duine dá leanaí do Mhoilic, cuirtear chun báis é; gabhadh muintir na tíre
cloch ar chloch air. [3]Cuirfidh mé féin púic orm chun an duine sin, agus gearrfaidh mé

amach óna phobal é, mar gur thug sé leanbh leis do Mhoilic agus gur thruailligh sé mo shanctóir agus gur mhaslaigh sé m'ainm naofa ar an gcuma sin. [4]Má thugann muintir na tíre an tsúil chaoch ar aon slí don duine sin agus é ag tabhairt leanbh leis do Mhoilic, agus gan é a chur chun báis, [5]tabharfaidh mé aghaidh air féin agus ar a threibh, agus gearrfaidh mé amach ona bpobal iad – é féin agus cách a leanann é ag déanamh striapachais i ndiaidh Mhoilic.

[6]Má théann duine i muinín spioraid na marbh nó na ndraíodóirí, a dhéanamh striapachais ag géilleadh dóibh, cuirfidh mé púic orm féin chun an duine sin, agus gearrfaidh mé amach óna phobal é. [7]Coisricigí sibh féin dá bhrí sin agus bígí naofa óir is mise an Tiarna bhur nDia.

[8]Coimeádaigí mo dhlíthe agus leanaigí iad, óir is mise an Tiarna a dhéanann naofa sibh. [9]Uime sin:

Aon duine a chuireann mallacht ar athair nó ar mháthair, cuirtear chun báis é; ó chuir sé mallacht ar a athair nó ar a mháthair, bíodh a fhuil ar a mhullach féin.

[10]Aon fhear a dhéanann adhaltranas le bean phósta – aon fhear a dhéanann adhaltranas le bean a chomharsan, cuirtear chun báis é – an t-adhaltrach fir agus an t-adhaltrach mná chomh maith.

[11]Fear a luíonn le bean a athar, bhain sé an folach de nochtacht a athar. Cuirtear iad araon chun báis; bíodh a gcuid fola sa mhullach orthu féin.

[12]Fear a luíonn le bean a mhic: cuirtear iad araon chun báis. Thruaillíodar a chéile; bíodh a gcuid fola sa mhullach orthu féin.

[13]Fear a luíonn le fear eile mar a dhéanfadh le bean: rinneadar coir ghráiniúil le chéile; cuirtear chun báis iad; bíodh a gcuid fola sa mhullach orthu féin.

[14]Fear a ghabhann chuige bean agus a hiníon: sin corbadh. Loisctear le tine iad, eisean agus iadsan; ná bíodh aon chorbadh in bhur measc.

[15]Fear a luíonn le hainmhí: cuirtear chun báis é agus maraítear an t-ainmhí chomh maith.

[16]Bean a dhruideann le hainmhí chun luí leis: maraítear an bhean agus an t-ainmhí. Ní foláir iad a mharú; bíodh a bhfuil sa mhullach orthu féin.

[17]Fear a ghabhann a dheirfiúr, iníon a mhathar nó iníon a athar, chuige mar bhean: Má fheiceann sé a nochtacht agus go bhfeiceann sise a nochtachtsan, is táire é. Cuirtear chun báis os comhair an phobail iad; bhain sé an folach de nochtacht a dheirféar agus bíodh iarsmaí a dhrochbhirt air.

[18]Fear a luíonn le bean le linn a cúrsaí agus a bhaineann an folach dá nochtacht: Nocht sé foinse a fola agus bhain sí an folach d’fhoinse a fola. Déantar iad araon a ionnarbadh óna bpobal.

[19]Ná bain an folach de nochtacht dheirfiúr d’athar ná dheirfiúr do mháthar, óir sin duine ag nochtadh a fheola féin; bíodh deasca a gcoire orthu.

[20]An fear a luíonn le bean a uncail: Bhain sé an folach de nochtacht a uncail. Bíodh deasca a gcoire orthu, agus bás gan sliocht dóibh.

[21]An fear a ghabhann bean a dhearthár chuige mar chéile: Sin col. Bhain sé an folach de nochtacht a dhearthár. Bás gan sliocht dóibh.

[22]Coimeádaigí dá bhrí sin mo dhlíthe go léir agus mo reachtanna go léir, agus déanaigí dá réir; ní dhéanfar ar an gcuma sin sibh a sceith den talamh a bhfuil mé bhur dtabhairt le cónaí ann. [23]Ná leanaigí nósanna an náisiúin atá á ndibirt agam romhaibh; chleachtaidís na nithe úd go léir agus uime sin tháinig an ghráin agam orthu. [24]Tá sé ráite agam libh cheana: Beidh a dtír mar oidhreacht agaibh, agus tabharfaidh mé seilbh daoibh air, tír ina bhfuil bainne agus mil ina slaoda. Mise an Tiarna bhur nDia a scar sibh ó na ciníocha seo. [25]Uime sin ní foláir daoibh an t-ainmhí glan a scaradh ón neamhghlan, an t-éan neamhghlan ón nglan. Ná truailligí sibh féin le hainmhithe ná le héin, ná le haon ní dá snámhann ar an talamh dár chuir mé i leataobh le bheith neamhghlan agaibh.

[26]Bígí naofa domsa, óir is naofa mise, an Tiarna, agus chuir mé i leataobh sibh ó na ciníocha le go mba liomsa sibh.

[27]Aon fhear nó bean is asarlaí nó draíodóir, cuirtear chun báis iad; gabhtar de chlocha, cloch ar chloch, orthu. Bíodh a gcuid fola sa mhullach orthu féin.”

Naofacht na Sagart

21 Dúirt an Tiarna le Maois: “Labhair leis na sagairt, clann Árón, agus abair leo gan aon duine díobh á thruailliú féin trí dhul i ngar marbháin dá theaghlach, [2]seachas na gaolta is gaire dhó – a mháthair nó a athair nó a mhac nó a iníon, nó a dheartháir. [3]Ní miste dó dul faoi neamhghlaine ar son a dheirféar más ógh í; is gairid é a gaol leis mar go bhfuil sí fós gan céile fir. [4]Ná déanadh sé é féin a thruailliú ar son [deirféar] pósta; d’fhágfadh sin neamhghlan é. [5]Ná cleachtaidís bearradh baithise agus ná gearraidís imill a

bhféasóige agus ná ciorraidís a gcorp. [6]Bídís naofa dá nDia agus ná truaillídís ainm a nDé. Is iadsan a thugann chun an Tiarna na híobairtí loiscthe, bia a nDé. Ní foláir iad a bheith naofa dá bhrí sin. [7]Ná gabhaidís chucu mar cheile bean a thruailligh an striapachas, ná bean ar scar a fear léi; óir tá an sagart naofa dá Dhia. [8]Bíodh sé coisricthe agat mar go n-ofrálann sé bia do Dhé. Bíodh sé naofa agat, óir táimse, an Tiarna, a naomhaíonn thú, naofa. [9]Má thruaillíonn iníon sagairt ar bith í féin le striapachas, truaillíonn sí a hathair agus ní foláir í a loscadh le tine.

[10]“An sagart a chinneann ar a bhráithre, ar doirteadh an criosma ar a cheann agus a insealbhaíodh, ná mothallaíodh sé a fholt agus ná stolladh sé a chuid éadaigh. [11]Ná téadh sé i ngar corpáin; ná déanadh sé é féin neamhghlan fiú ar son a athar ná a mháthar. [12]Ná gabhadh sé amach ón áit bheannaithe agus ná truaillíodh sé sanctóir a Dhé; óir iompraíonn sé coisreacan a Dhé air féin, an coisreacan a rinneadh air le hola. Mise an Tiarna.

[13]“Bean atá fós ina maighdean ní foláir dó a ghabháil chuige mar chéile. [14]Bean atá ina baintreach, nó scartha óna céile, nó truaillithe ag striapachas, ná pósadh sé, ach maighdean dá mhuintir féin bíodh aige mar bhean. [15]Ná truaillíodh sé a shliocht i measc a mhuintire, óir is mise an Tiarna a naomhaíonn é.”

[16]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [17]“Abair le hÁrón:

Aon duine ar do shliocht, in aon ghlúin má bhíonn iomard air, ná tagadh sé agus bia a Dhé a ofráil. [18]Ná tagadh aon duine i ngar ar a bhfuil iomard mar dhaille nó coiscéim bhacaí, nó atá ciorraithe nó míchumtha, [19]nó leonta ó chois nó ó láimh, [20]nó atá ina chruiteachán nó ina fhíothal, ná aon duine ar a bhfuil máchail radhairc nó craicinn, nó

cneá shilidh, ná atá coillte. [21]Aon duine de shliocht Árón an sagart, ná tagadh sé agus íobairtí loiscthe an Tiarna a ofráil má bhíonn aon iomard air; ná tagadh sé i láthair chun bia a Dhé a ofráil má bhíonn iomard air. [22]Is ceadmhach dó bia a Dhé a ithe, idir shárnaofa agus naofa, [23]ach ná tagadh sé i ngar don fhial agus ná druideadh sé leis an altóir mar go bhfuil iomard air; ná truaillíodh sé na nithe naofa agam; óir is mise an Tiarna a naomhaigh iad.”

[24]D’inis Maois an méid sin d’Árón agus dá mhic, agus do chlann Iosrael go léir.

Naofacht sna hÍobairtí

22 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]“Abair le hÁrón agus lena chlann iad féin a naomhú trí íobairtí naofa chlann Iosrael, agus gan iad a thruailliú m’ainm; ar mo shonsa déanaidís é a naomhú; mise an Tiarna. [3]Abair é seo leo:

Aon duine ar do shliocht, in aon ghlúin, má thagann sé i ngar na n-íobairtí naofa a choisric clann Iosrael don Tiarna agus neamhghlaine air, déantar an duine sin a dhíbirt ó mo láthair. Mise an Tiarna. [4]Aon duine de shliocht Árón ar a mbíonn lobhra nó sileadh cneá, ná hitheadh sé na nithe naofa go nglantar é. Aon duine a bhaineann le rud a fágadh neamhghlan ag corpán, nó duine a chailleann síol, [5]nó a dhéantar neamhghlan trí bhaint le snáfach éigin, nó le duine eile a d’fhág air a neamhghlaine féin, cibé sórt í – [6]sea, aon duine a raibh caidreamh den sórt sin aige, bíodh sé neamhghlan go nóin, agus ná hitheadh sé na nithe naofa gan a chorp a ní le huisce. [7]Tar éis don ghrian dul faoi, bíodh sé glan agus ní miste dó na nithe naofa a ithe ós iad is beatha dó. [8]Ainmhí a fuair bás uaidh féin,

nó a stoll ainmhithe allta, ná hitheadh sé é; d'fhágfadh sin neamhghlan é. Mise an Tiarna.
9Coimeádaidís mo rialacha, agus ná gabhadh aon chiontacht iad; má bhriseann siad iad,
gheobhaidh siad bás; is mise an Tiarna a naomhaíonn iad.
10Na hitheadh coimhthíoch na nithe naofa; agus ná hitheadh aoi sagairt iad ná fostúch
leis. 11Ach má bhíonn daor a cheannaigh sé ag sagart, ní miste don daor sin iad a ithe,
dála an té a rugadh ina theach; óir caitheann siadsan a bhia féin. 12Má phósann iníon
sagairt coimhthíoch, ná hitheadh sí an roinn naofa a cuireadh i leataobh. 13Ach má
chailleann sí a fear nó má scarann sé uaithi, agus í gan leanbh, agus go bhfilleann sí ar
theach a hathar mar a bhí aici ina hóige, ní miste di bia a hathar a chaitheamh. Ná
hitheadh aon choimhthíoch é. 14Má itheann duine rud naofa gan fhios, déanadh sé é a
aisíoc leis an sagart agus cúigiú dá luach de bhreis leis. 15Ná truaillídís na híobairtí naofa
a chuir clann Iosrael i leataobh don Tiarna; 16d'fhágfadh sé coir orthu iad sin a ithe, rud a
d'éileodh íobairt leorghnímh; óir is mise an Tiarna a naomhaigh na híobairtí seo."
17Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: 18"Abair é seo le hÁrón, lena chlann mhac,
agus le clann Iosrael:
Nuair a dhéanann aon duine de theaghlach Iosrael nó aon duine de na deoraithe in
Iosrael, ofráil a thabhairt ar son móide nó mar íobairt dheonach le hofráil don Tiarna mar
íobairt uileloiscthe, 19ní mór dó, má tháthar le glacadh leis, fireannach gan mháchail a
ofráil, damh nó caora nó gabhar. 20Ná híobraígí aon ní ar a bhfuil máchail óir ní ghlacfaí
leis ar bhur son.
21Nuair a ofrálann duine íobairt chomaoineach don Tiarna, mar chomhlíonadh móide
nó mar íobairt dheonach, bíodh an t-ainmhí – más den tréad nó den táin é – foirfe má

tháthar chun glacadh leis; bíodh sé gan mháchail. [22]Ainmhí dall, bacach, nó ciorraithe, ainmhí le neascóidí le tochas nó le gearba, ná hofrálaigí don Tiarna é. Ná leagaigí aon ruainne d'ainmhí den sórt sin ar an altóir mar íobairt uileloiscthe don Tiarna. [23]Damh nó uan a bheadh ina fhíothal nó míchumtha, ní cás duit é a ofráil mar íobairt dheonach, ach ní ghlacfar lena leithéid mar fhuascailt mhóide. [24]Ná hofrálaigí don Tiarna aon ainmhí le margairlí brúite, briste, gearrtha anuas nó gonta; ná déanaigí amhlaidh in bhur dtír féin [25]agus ná glacaigí lena leithéid ó lámha deoranta le hofráil mar bhia do bhur nDia. Ainimh í a máchail a d'fhágfadh nach nglacfaí leo ar bhur son."

[26]Labhair an Tiarna le Maois, agus dúirt: [27]"Lao, uan, nó meannán, fanadh sé seacht lá lena mháthair tar éis a bhreithe. Ón ochtú lá amach, beidh sé inghlactha mar íobairt uileloiscthe don Tiarna. [28]Ach ná maraigh an mháthair, más bó más caora, ar an aon lá lena hóg. [29]Má ofrálann sibh íobairt bhuíochais don Tiarna, ofrálaigí í ar mhodh inghlactha. [30]Ní foláir í a ithe an lá céanna gan aon chuid di a choimeád go maidin. Mise an Tiarna.

[31]"Coimeádaigí m'aitheanta agus déanaigí dá réir. Mise an Tiarna. [32]Ná truailligí m'ainm naofa d'fhonn go naomhófaí mé i measc chlann Iosrael; mise an Tiarna a naomhaíonn sibh. [33]Mise a thug amach sibh ó thalamh na hÉigipte le bheith mar Dhia agaibh. Mise an Tiarna."

Gnás na bhFéilte Bliantúla

23 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]"Labhair le clann Iosrael agus abair leo: (Sollúna an Tiarna dá nglaonn tú iad, is tionóil naofa iad.) Seo iad m'fhéilte

sollúnta! [3]Déanaigí saothar ar feadh sé lá, ach bíodh an seachtú lá ina lánsaoire, ina lá comhthionóil naofa nach ndéanfar saothar ar bith. Cibé ait ina mbíonn cónaí oraibh, sabóid don Tiarna é seo. [4]Seo iad féilte sollúnta an Tiarna, na tionóil naofa dá ngairfidh sibh clann Iosrael ar an lá ceaptha.

[5]An ceathrú lá déag den chéad mhí, idir dhá nóin, sin é Cáisc an Tiarna. [6]An cúigiú lá déag den mhí chéanna féile an tSlimaráin ag an Tiarna; ithigí arán slim ar feadh seacht lá. [7]An chéad lá bíodh tionól naofa agaibh, gan aon saothar trom a dhéanamh. [8]Ofrálaigí íobairt loiscthe don Tiarna ar feadh seacht lá; bíodh comhthionól naofa agaibh an seachtú lá, gan aon obair a dhéanamh.”

[9]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [10]“Labhair le clann Iosrael agus abair leo:

Nuair a théann sibh isteach sa tír atá á thabhairt agam daoibh, agus a fhómhar a bhaint, tugaigí céadphunann bhur bhfómhair go dtí an sagart. [11]Cuireadh sé i láthair an Tiarna í mar dhleacht ar leith, d’fhonn go nglacfaí libh. Amárach na sabóide a dhéanfaidh an sagart an ofráil seo. [12]An lá céanna a dhéanfaidh sibh an dleacht ar leith seo a ofráil, ofrálfaidh sibh uan bliana gan mháchail mar íobairt uileloiscthe don Tiarna. [13]Sé a bheidh in abhlann an lae sin, dhá dheachú de phlúr mín fuinte le hola, íobairt uileloiscthe a dtaitneoidh a cumhracht leis an Tiarna. An ofráil dí, bíodh sí d’fhíon, ceathrú hín. [14]Ná hithigí aon arán, aon arbhar tíortha ná aon arán bruite, roimh an lá seo, roimh an ofráil a dhéanamh do bhur nDia. Sin reacht síoraí do bhur sliocht go léir cibé áit ina mbíonn cónaí oraibh.

[15]Ón lá tar éis na sabóide, ón lá a thug sibh libh punann na hofrála dleachta, comhairigí seacht lánseachtainí. [16]Comhairigí leathchéad lá go dtí an lá tar éis an seachtú sabóid,

ansin ofrálaigí abhlann de ghrán úr don Tiarna. [17]Tugaigí libh ó bhur dtithe, le cur i láthair mar dhleacht ar leith, dhá bhuilín fuinte as dhá dheachú dephlúr mín bruite le gabháile; céadtorthaí don Tiarna iadsan. [18]Fara an arán, ofrálaigí seacht n-uan bliana gan mháchail, tarbh óg agus dhá reithe, mar íobairt uileloiscthe don Tiarna, mar aon le habhlann agus íobairt dí, agus íobairt dhóite a dtaitneoidh a cumhracht leis an Tiarna. [19]Ofrálaigí pocán gabhair chomh maith mar íobairt pheaca, agus dhá uan bhliana fhireanna mar íobairt chomaoineach. [20]Cuireadh an sagart i láthair an Tiarna iad mar dhleacht ar leith, mar aon le harán na gcéadtorthaí. Is nithe naofa don Tiarna iadsan agus an dá uan agus fillidís ar an sagart. [21]Bíodh comhthionól agaibh an lá céanna sin, comhthionól naofa; ní dhéanfaidh sibh aon saothar trom. Reacht síoraí é seo do bhur sliocht, cibé áit ina mbeidh cónaí oraibh.

[22]Nuair a bhainfidh sibh fómhar bhur bfearainn, ná bainigí go ceann fearainn ar fad é, agus ná cnuasaigí na diasa tar éis an fhómhair. Fágaigí ag an mbochtán agus ag an deoraí iad. Mise an Tiarna bhur nDia.”

[23]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: “Labhair le clann Iosrael agus abair:

[24]An chéad lá den seachtú mí, bíodh sé ina shaoire shollúnta agaibh, cuimhneachán fógartha ag séideadh an trumpa, comhthionól naofa. [25]Ná déanaigí obair throm, ach ofrálaigí íobairt loiscthe don Tiarna.”

[26]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [27]“An deichiú lá den seachtú mí Lá an Leorghnímh agaibh. Bíodh comhthionól naofa agaibh. Déanaigí troscadh agus ofrálaigí íobairt loiscthe don Tiarna. [28]Ná déanaigí aon obair an lá sin, óir is é Lá an Leorghnímh é, ina bhfuil gnás an leorghnímh le comhlíonadh ar bhur son i láthair an Tiarna bhur nDia.

[29]Aon duine nach ndéanann troscadh an lá sin, déantar é a ionnarbadh óna phobal; [30]aon duine a dhéanann obair an lá sin scriosfaidh mé ó lár a phobail é. [31]Ná déanaigí aon sórt oibre; is reacht síoraí é sin do bhur sliocht, cibé áit ina mbíonn cónaí oraibh. [32]Bíodh sé seo ina shabóid saoire shollúnta agaibh, agus déanaigí troscadh. Tráthnóna an naoú lá den mhí, uaidh sin go dtí an tráthnóna dár gcionn, bíodh sé ina shabóid agaibh.”

[33]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [34]“Labhair le clann Iosrael agus abair leo:

An cúigiú lá déag den seachtú mí seo féile na dTaibearnacal don Tiarna, agus maireadh sé seacht lá. [35]Lá comhthionóil naofa an chéad lá; ná déanaigí aon obair throm an lá sin. [36]Ar feadh seacht lá ofrálaigí íobairtí dóite don Tiarna; ar an ochtú lá bíodh comhthionól naofa agaibh agus déanaigí íobairt dhóite don Tiarna. Ceiliúradh clabhsúir é. Ná déanaigí aon obair throm an lá sin.

[37]Sin iad féilte cinnte an Tiarna atá le fógairt agaibh mar thráthanna tionóil naofa chun íobairtí dóite a ofráil don Tiarna, agus uileloiscthigh agus abhlanna, íobairtí agus ofrálacha dí, de réir ghnás gach lae, [38]seachas sabóidí an Tiarna, agus bhur dtabhartais, agus seachas na nofrálacha móide agus deona go léir a dhéanann sibh don Tiarna.

[39]Ar an gcúigiú lá déag den seachtú mí, nuair a bheidh torthaí na talún cnuasaithe agaibh, déanaigí féile an Tiarna a cheiliúradh ar feadh seacht lá. Bíodh an chéad lá agus an t-ochtú lá ina lánsaoire. [40]An chéad lá, togaigí torthaí de thogha na gcrann, géaga pailme, craobha crann duilleach, saileoga an tsrutháin, agus déanaigí lúcháir i láthair an Tiarna bhur nDia ar feadh seacht lá. [41]Déanaigí feile a cheiliúradh don Tiarna ar an gcuma sin ar feadh seacht lá gach bliain. Reacht síoraí é seo do bhur sliocht. Ceiliúraigí í sa seachtú mí. [42]Mairigí faoi scáthláin ar feadh seacht lá; maireadh gach Iosraelach

dúchais faoi scáthláin, [43]i dtreo go mba eol do bhur sliocht gur chuir mé d'iallach ar
chlann Iosrael maireachtáil faoi scáthláin nua a thug mé amach iad as tír na hÉigipte.
Mise an Tiarna, bhur nDia."
[44]Thug Maois tuairisc ar fhéilte sollúnta an Tiarna do chlann Iosrael ar an gcuma sin.

Rialacha Breise

24 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [2]"Ordaigh do chlann Iosrael ola ghlan ológ
a thabhairt chugat don lóchrann chun go mbeadh solas ar lasadh ann i gconaí.
[3]Lasmuigh de fhial na Fianaise, i mBoth na Teagmhála, bíodh Árón i bhfeighil an tsolais
seo. Bíodh sé ar lasadh ansiúd i láthair an Tiarna ó nóin go maidin gan teip. Reacht síoraí
é sin do bhur sliocht. [4]Coimeádadh Árón na soilse i gcóir ar an gcoinnleoir d'ór glan i
láthair an Tiarna i gcónaí.
[5]"Gabh chugat roinnt plúir mhín agus bruith dhá bhairín déag de, dhá dheachú d'éafá i
ngach ceann. [6]Ansin leag iad ina dhá rang, sé cinn an rang, ar an mbord glan atá i láthair
an Tiarna. [7]Cuir túis ghlan le gach rang. Sin é an bia a ofrálfar mar chuimhneachán don
Tiarna ina ofráil dhóite. [8]Cuirtear in ord i láthair an Tiarna iad gach sabóid gan teip;
cuireadh clann Iosrael ar fáil iad trí chonradh síoraí. [9]Bainidís le hÁrón agus lena chlann
mhac agus ithidís iad in áit naofa, óir is roinn shárnaofa aige iad d'íobairtí dóite an
Tiarna, dleacht síoraí."

Diamhasladh - Éiric

[10]Bhí fear ann arbh Iosraelach mná a mháthair agus arbh Éigipteach a athair. Tháinig sé óna theach amach agus chuaigh faoin gcampa i measc chlann Iosrael agus chrom sé – mac na hIosraelaí – ar aighneas le hIosraelach sa champa. [11]Ansin thug mac na hIosraelaí diamhasladh don Ainm agus mhallaigh é. Thugadar go Maois é (Sealomaít iníon Dibrí de threibh Dán ainm a mháthar). [12]Chuireadar i gcarcair é go nochtfaí toil an Tiarna dóibh.

[13]Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: [14]“Tabhair an té a rinne an mallú lasmuigh den champa; leagadh gach duine a chuala é a lámh ar a cheann, agus gabhadh an comhthionól go léir de chlocha ann. [15]Ansin abair le clann Iosrael:

Aon duine a mhallaíonn a Dhia, iompraíodh sé ualach a pheaca. [16]An té a dhiamhaslaíonn ainm an Tiarna ní foláir dó bás a fháil; caithfidh an comhthionól uile gabháil de chlocha ann. Cibé acu dúchasach nó deoraí é, má mhaslaíonn sé an tAinm, cuirtear chun báis é. [17]An té a mharaíonn duine, cuirtear chun báis é. [18]An té a mharaíonn ainmhí, déanadh sé cúiteamh ann; anam ar anam. [19]Má dhéanann duine a chomharsa a leonadh, déantar leis a ndearna sé, [20]briseadh ar bhriseadh, súil ar shúil, fiacail ar fhiacail. Déantar ciorrú air dála an chiorraithe a rinne sé. [21]An té a mharaíonn ainmhí, déanadh sé cúiteamh ann; agus an té a mharaíonn duine, cuirtear chun báis é. [22]Bíodh an t-aon bhreith agaibh ar dhúchasach agus ar dheoraí; óir is mise an Tiarna bhur nDia.”

[23]Nuair a bhí an méid sin ráite ag Maois le clann Iosrael, thugadar an té a rinne an mallú as an gcampa amach agus ghabhadar de chlocha ann. Rinne clann Iosrael mar a d’ordaigh an Tiarna do Mhaois ar an gcuma sin.

Na Blianta Naofa

25 Labhair an Tiarna le Maois ar Shliabh Shíonái, agus dúirt: [2]“Labhair le clann
Iosrael agus abair leo:

Nuair a rachaidh sibh isteach san fhearann atá á thabhairt agam daoibh, bíodh sabóid sosa ag an bhfearann don Tiarna. [3]Cuir síol i d’ithir ar feadh sé bliana, agus bearr d’fhiniúin agus cnuasaigh a toradh. [4]Ach an seachtú bliain, bíodh sabóid shollúnta sosa, sabóid don Tiarna, ag d’fhearann; ná cuir d’ithir, agus ná bearr d’fhiniúin, [5]ná bain fómhar dá bhfásfaidh uaidh féin, agus ná cnuasaigh caora de d’fhiniúin gan bearradh. Bíodh sí ina bliain sosa ag an bhfearann. [6]Beidh sabóid an fhearainn féin ina cothú agat féin agus ag do dhaoir, idir fhir agus mhná, ag do fhear tuarastail, agus ag an deoraí a chónaíonn leat. [7]Bíodh a fómhar go léir mar chothú ag d’eallach chomh maith agus ag an stoc ar do thalamh.

[8]Comhair seacht seachtaine de bhlianta, sé sin aga seacht faoi sheacht de bhlianta; naoi mbliana agus daichead a bheidh sna seacht seachtaine de bhlianta. [9]Ar an deichiú lá den seachtú mí cuir an trumpa á shéideadh; ar Lá an Leorghnímh cuirigí an trumpa á shéideadh ar fud na críche. [10]Fogair an leathchéadú bliain naofa, agus fógraigí saoirse do lucht áitribh na tíre go léir; bíodh sí seo ina bliain iubhaile agaibh; filleadh gach duine agaibh ar a dhúchas, gach duine ar a mhuintir féin. [11]Bíodh an leathchéadú bliain sin ina bliain iubhaile agaibh; ná cuirigí síol, ná bainigí fómhar dá bhfásfaidh uaidh féin, agus ná cnuasaigh caora d’fhiniúin gan bearradh. [12]Bíodh an iubhaile naofa agaibh agus caithigí cnuas an mhachaire.

[13]I mbliain seo na hiubhaile filleadh gach duine agaibh ar a shealúchas dúchais. [14]Má dhéanann tú aon rud a dhíol le do chomharsa nó a cheannach uaidh, ná sáraigh an fear thall. [15]Má dhéanann tú ceannach ó do chomharsa, cuirtear san áireamh líon na mblianta ón iubhaile; de réir líon na mblianta toraidh, déanadh sé an margadh leat. [16]Dá mhéad é líon na mblianta, is ea is mó an praghas a thabharfaidh tú; dá laghad é líon na mblianta is ea is mó an lascaine; óir is líon áirithe fómhar atá á ndíol aige. [17]Ná déanadh aon duine agaibh éagóir ar a chomharsa, ach bíodh eagla oraibh roimh bhur nDia. Mise an Tiarna bhur nDia.

[18]Déanaigí dá bhrí sin de réir mo dhlíthe agus coimeádaigí mo reachtanna; agus cleachtaigí iad, agus beidh seilbh agaibh ar bhur bhfearann beag beann ar chách. [19]Tabharfaidh an talamh a thoradh uaidh, agus íosfaidh sibh bhur sáith agus beidh seilbh agaibh ar bhur bhfearann beag beann ar chách.

[20]Sa chás go bhfiafródh sibh cad a íosfaimid an seachtú bliain seo gan síol a chur ná fómhar a bhailiú, [21]d'ordaigh mé mo rath a bheith oraibh sa séú bliain i gconaí i dtreo go mbeadh dóthain trí bliana de thoradh inti. [22]Beidh an seantoradh fós á ithe agaibh agus sibh ag cur san ochtú bliain; sea agus beidh an seantoradh á ithe agaibh fós sa naoú bliain agus sibh ag feitheamh le fómhar na bliana sin.

Seilbh na Talún

[23]Ná díoltar an talamh amach go deo, óir is liomsa an talamh agus níl ionaibhse ach lucht deoraíochta agus aíochta agamsa. [24]An talamh go léir in bhur seilbh, beidh ceart

fuascailte air. [25]Má luíonn an bochtanas ar do dhearthair agus go gcaitheann sé a oidhreacht a dhíol, tagadh an gaol is gaire dó chuige agus déanadh sé a mbíonn díolta ag a dhearthair a fhuascailt. [26]Mura mbíonn fear a fhuascailte aige, ach go dtagann speilp air féin, agus go mbíonn sás a fhuascailte aige, [27]déanadh sé líon na mblianta den díshealbhú a bhíonn gan caitheamh aige a áireamh, agus an tsuim ar son an fhaid a bhíonn le dul a íoc leis an té a cheannaigh, agus a shealúchas a fháil ar ais ar an gcaoi sin. [28]Ach mura mbíonn go leor maoine aige chun é a fháil ar ais uaidh féin, ansin fanadh a mbíonn díolta aige i seilbh an té a cheannaigh go bliain na hiubhaile; i mbliain na hiubhaile ní foláir dósan é a scaoileadh agus fillfeadh sé siúd ar a shealúchas.

[29]Má dhíolann duine teach cónaithe i gcathair chaisil, beidh ceart fuascailte aige air go ceann bliana tar éis é a dhíol. Ní mhairfidh a cheart fuascailte thar bhliain. [30]Mura bhfuasclaítear é laistigh de bhliain slán, bíodh an teach seo sa chaiseal de sheilbh dhílis shíoraí ag an té a cheannaigh agus ag a shliocht; ní scaoilfear leis sa iubhaile. [31]Ach na tithe sna sráidbhailte gan caiseal umpu, áirítear iad le talamh na dúiche timpeall; bainfidh ceart fuascailte leo agus ní foláir don té a cheannaigh scaoileadh leo sa iubhaile. [32]Ach maidir le cathracha na Léivíteach, beidh ceart fuascailte acu chun aon sealúchais leo sna cathracha go brách. [33]Mura gcuireann Léivíteach a cheart fuascailte i bhfeidhm, tagadh an ceannaitheoir amach sa iubhaile as an teach a díoladh agus filleadh sé ar a theach féin, ar an mbaile ina bhfuil ceart seilbhe aige. Óir na tithe i gcathracha na Léivíteach is leo iad i measc chlann Iosrael. [34]Agus an talamh beatha coimín timpeall ar na cathracha seo, ní féidir é a dhíol mar is leo é go brách.

Iasacht agus Saoirse

[35]Má éiríonn do bhráthair atá farat dealbh, agus nach féidir leis é féin a chothú farat, ní foláir duit é a chothú mar a dhéanfá deoraí nó aoi, agus maireadh sé fós farat. [36]Ná héiligh ús ná ioncamas uaidh; bíodh eagla do Dhé ort agus lig do do dheartháir maireachtáil farat. [37]Ná tabhair iasacht airgid ar ús dó, agus ná tabhair bia dó ag súil le breis. [38]Mise an Tiarna bhur nDia a thug amach sibh as tír na hÉigipte chun talamh Chanán a thabhairt daoibh agus a bheith i mo Dhia agaibh.

[39]Má éiríonn do bhráthair taobh leat dealbh agus é féin a dhíol leat, ná leag saothar daoir air. [40]Bíodh sé amhail fear tuarastail nó deoraí agat, agus oibríodh sé duit go bliain na hiubhaile. [41]Ansin imíodh sé uait, é féin agus a chlann agus filleadh sé ar a mhuintir féin agus gabhadh sé seilbh arís ar a mhaoin dhúchais. [42]Óir is searbhóntaí liomsa iadsan agus thugas ón Éigipt amach iad agus níl siad le reic mar dhaoir. [43]Ná bí i do mháistir dian air, ach bíodh eagla do Dhé ort.

[44]Maidir leis na daoir idir fhir is mhná a bheidh agat, tagaidís ó na ciníocha i do thimpeall; ceannaigh daoir agus daoirseacha uathusan. [45]Ní miste daoibh chomh maith iad a cheannach ó i measc na gcoimhthíoch a chónaíonn in bhur measc agus óna gclann a chonaíonn in bhur measc agus a saolaíodh ar bhur dtailte. Bíodh seilbh agaibh orthusan. [46]Ní miste daoibh iad a fhágáil le huacht ag bhur gclann mhac in bhur ndiaidh le bheith ina seilbh go brách. Bídís-sean mar dhaoir agaibh, ach ná bígí in bhur máistrí diana ar bhur mbráithre, clann Iosrael.

[47]Má éiríonn coimhthíoch nó deoraí in bhur measc saibhir agus bhur mbráthair taobh leis a fháil dealbh agus é féin a reic leis siúd, leis an gcoimhthíoch nó leis an deoraí in bhur measc nó le duine dá mhuintir siúd, [48]tar éis a reaca beidh ceart fuascailte aige agus féadann bráthair leis é a fhuascailt. [49]Is féidir do dhearthár a athar, do mhac dearthár a athar, nó do dhuine dá mhuintir féin é a fhuascailt; má thagann speilp air féin, is féidir dó é féin a fhuascailt. [50]I gcomhairle le fear a cheannaithe, déanadh sé líon na mblianta ó bhliain a dhíolta go bliain na hiubhaile a áireamh; ní foláir méid na táille fuascailte a mheas de réir líon sin na mblianta; déantar an t-am a bhíonn tugtha aige dá mháistir a thomhas de réir tuarastal fostaí. [51]Má bhíonn a lán blianta le dul fós, ansin ní foláir dó, de réir líon na mblianta, cuid dá phraghas reaca a aisíoc ar son a fhuascailte. [52]Mura mbíonn ach an beagán blianta le dul go dtí bliain na hiubhaile, ní foláir dó táille a fhuascailte a mheas leis de réir líon na mblianta seirbhíse atá dlite uaidh. [53]Déantar an meastachán amhail is dá mba fhear ar tuarastal é ó bhliain go bliain. Féach chuige nach mbítear dian ar an bhfear. [54]Mura ndéantar é a fhuascailt ar aon slí díobh sin scaoiltear saor é i mbliain na hiubhaile, é féin agus a chlann in éineacht leis. [55]Óir is searbhóntaí liomsa clann seo Iosrael; is searbhóntaí iad a thug mé amach as tír na hÉigipte. Mise an Tiarna bhur nDia.

Dúnadh

26 Ná déanaigí aon íola daoibh féin agus ná cuirigí aon dealbh shnoite ina seasamh, ná aon ghallán; ná cuirigí aon chloch ghreanta ina seasamh in bhur gcríocha le

sléachtadh roimpi: óir is mise an Tiarna do Dhia. [2]Coimeádaigí mo shabóidí agus tugaigí onóir do mo shanctóir. Mise an Tiarna.

Beannachtaí

[3]Má mhaireann tú de réir mo dhlíthe, agus má choimeádann tú m'aitheanta agus iad a chomhlíonadh, [4]tabharfaidh mé an fhearthainn is gá daoibh in am agus i dtráth; tabharfaidh an talamh a thoradh uaidh agus crainn an mhachaire a gcnuas. [5]Mairfidh bualadh bhur n-arbhair go fómhar an fhíona; mairfidh fómhar an fhíona go cur an tsíl. Íosfaidh sibh bhur sáith aráin, agus mairfidh sibh in bhur dtír beag beann ar chách.

[6]Tabharfaidh mé síocháin in bhur dtír, agus beidh codladh agaibh gan baol ó aon duine. Cuirfidh mé an ruaig ar ainmhithe allta as an tír; ní ghabhfaidh an claíomh thar bhur dtír. [7]Rachaidh sibh sa tóir ar bhur naimhde agus titfidh siad de rinn bhur gclaímh. [8]Rachaidh cúigear agaibh sa tóir ar chéad agus céad agaibh sa tóir ar dheich míle; agus titfidh bhur naimhde de rinn bhur gclaímh. [9]Cuirfidh mé spéis ionaibh agus déanfaidh mé rathúil líonmhar sibh agus daingneoidh mé mo chonradh libh. [10]Íosfaidh sibh bhur sáith d'fhómhar na bliana caite agus caithfidh sibh an sean amach chun slí a dhéanamh don nua. [11]Cuirfidh mé suas mo bhoth in bhur measc, agus ní bheidh an ghráin agam oraibh. [12]Mairfidh mé in bhur measc; beidh mé i mo Dhia agaibh, agus beidh sibh mar phobal agam. [13]Mise an Tiarna bhur nDia a thug sibh amach as talamh na hÉigipte d'fhonn nach mbeadh sibh in bhur ndaoir acu a thuilleadh. Bhris mé an chuing lenar ceanglaíodh sibh, agus d'fhág mé ag siúl ceannard sibh.

📖

Mallachtaí

[14]Mura n-éisteann sibh liom, agus gach ceann de na haitheanta seo a chomhlíonadh,
[15]má dhiúltaíonn sibh do mo dhlíthe agus más beag oraibh mo reachtanna, agus má
bhriseann sibh mo chonradh trí fhaillí a dheanamh i m'aitheanta, [16]ansin is mar seo a
dhéanfaidh mé libh. Scaoilfidh mé uafás tobann oraibh, díth agus fiabhras a chnaíonn na
súile agus a thraochann anáil na beatha. Cuirfidh sibh síol in aisce, óir is iad bhur naimhde
a íosfaidh é. [17]Iompóidh mé oraibh agus buafaidh bhur naimhde oraibh. Beidh ceannas ag
bhur n-eascairde oraibh, agus teithfidh sibh gan aon duine sa tóir oraibh.
[18]Mura n-éisteann sibh liom dá ainneoin sin, déanfaidh mé sibh a phionósú arís faoi
sheacht de bharr bhur bpeacaí. [19]Brisfidh mé bhur neart uabhair; fágfaidh mé bhur spéir
ina iarann agaibh agus bhur dtalamh ina phrás. [20]Meilfidh sibh bhur neart in aisce; ní
thabharfaidh bhur dtalamh a thoradh uaidh, ná bhur gcrainn a gcnuas. [21]Má chuireann
sibh i m'aghaidh agus gan éisteacht liom, leagfaidh mé na plánna sin oraibh mar phionós
faoi sheacht de bharr bhur bpeacaí. [22]Scaoilfidh mé ainmhithe allta fúibh, agus déanfaidh
siad slad ar bhur leanaí agus creach ar bhur n-eallach agus díothú ar bhur líon nó go
mbeidh bhur mbóithre tréigthe.
[23]Mura ndéanann an méid sin sibh a iompú ar ais chugam, ach go mbíonn sibh fós ag
cur i m'aghaidh, [24]cuirfidh mise chomh maith mé féin in bhur n-aghaidhne, agus buailfidh
mé le pionós faoi sheacht sibh de bharr bhur bpeacaí. [25]Seolfaidh mé an claíomh in bhur
n-aghaidh ag díolt an chonartha; má chruinníonn sibh ar scáth a chéile in bhur
gcathracha, seolfaidh mé plá in bhur measc agus tabharfar ar láimh do bhur naimhde sibh.

[26]Brisfidh mé bhur dteannta aráin agus beidh deichniúr ban chun arán a bhruith san aon oigheann; dáilfidh siad an t-arán sin ina thomhaisíní, agus íosfaidh sibh é ach beidh ocras tar éis altaithe oraibh.

[27]Agus mura n-éisteann sibh liom dá ainneoin sin, ach cur i m'aghaidh, [28]cuirfidh mé in bhur n-aghaidh le fraoch feirge, agus leagfaidh mé pionós faoi sheacht oraibh de bharr bhur bpeacaí. [29]Íosfaidh sibh feoil bhur mac féin agus íosfaidh sibh feoil bhur n-iníonacha féin. [30]Scriosfaidh mé bhur n-áiteanna arda agus smiotfaidh mé bhur n-altóirí túise. Déanfaidh mé carnáil bhur marbh a chaitheamh ar charnáil bhur n-íol marbh; beidh an ghráin ag m'anam oraibh. [31]Fágfaidh mé bhur gcathracha ina bhfothracha; scartálfaidh mé bhur sanctóirí; ní bholóidh mé cumhracht libh a thaitneoidh liom. [32]Scriosfaidh mise, sea mise féin, an talamh i dtreo go gcuirfidh sé alltacht ar bhur naimhde a chuirfidh fúthu ann. [33]Scaipfidh mé sibh i measc na gciníocha agus nochtfaidh mé an claíomh ar bhur sála; millfear bhur gcríocha agus déanfar fásach de bhur gcathracha. [34]Beidh a shabóidí ag bhur bhfearann ansin gan amhras agus é bánaithe agus sibhse i gcríocha bhur naimhde. Beidh suaimhneas agus sabóidí ansin gan amhras ag an bhfearann. [35]Fad a fhágfar bánaithe é, beidh suaimhneas aige, rud nach raibh aige le linn bhur sabóidíse nuair a bhí cónaí oraibh ann. [36]Maidir leo siúd a fhágfar, seolfaidh mé lagar isteach ina gcroí i gcríocha a naimhde; cuirfidh siosarnach duilleoige le gaoth an teitheadh orthu agus teithfidh siad mar a theithfeadh duine ón gclaíomh; titfidh siad gan fear ar a dtóir. [37]Titfidh siad muin mairc a chéile faoi mar bheidís ag teitheadh ó chlaíomh, ach gan aon tóir orthu. Ní bheidh sé de chumas ionaibh seasamh in aghaidh bhur naimhde. [38]Scriosfar sibh i measc na gciníocha agus slogfaidh críocha bhur naimhde sibh. [39]A mbeidh fágtha

díbh, seargfaidh siad i gcríocha a naimhde de bharr a bpeacaí; de bharr peacaí a n-aithreacha chomh maith, seargfaidh siad ar aon dul leo.

40 Ach má admhaíonn siad a bpeacaí agus peacaí a n-aithreacha trína ndearnadar feall i
m'aghaidh, sea agus trínar chuireadar i mo choinne, 41 i dtreo gur chuir mise ina
gcoinnesean agus gur sheol mé iad i dtír a naimhde, agus má umhlaítear a gcroí gan
timpeallghearradh, agus go ndéanann siad leorghníomh ar son a bpeacaí, 42 ansin
cuimhneoidh mé ar mo chonradh le Iacób, agus ar mo chonradh le hÍosác, agus ar mo
chonradh le hAbrahám; agus cuimhneoidh mé ar an tír.

43 Arna thréigean acusan, coimeádfaidh an talamh a shabóidí agus é bánaithe gan iad.
Ach ní foláir dóibh leorghníomh a dhéanamh ina bpeaca, ó ba bheag orthu mo reachtanna
agus ba fhuath leo mo dhlíthe.

44 Ní bheidh deireadh déanta, áfach. Nuair a bheidh siad i dtír a naimhde, ní
thabharfaidh mé cúl leo ná ní bheidh an ghráin agam orthu i slí is go scriosfainn ar fad iad
agus go mbrisfinn mo chonradh leo; óir is mise an Tiarna a nDia. 45 Cuimhneoidh mé, ar a
son, ar an gconradh a rinne mé lena sinsir a thug mé amach ó thír na hÉigipte os comhair
na gciníocha d'fhonn go mbeinn i mo Dhia acu, mise, an Tiarna."

46 Seo iad na reachtanna, na gnásanna, na dlíthe a bhunaigh an Tiarna idir é féin agus
clann Iosrael ar Shliabh Shíonái trí láimh Mhaois.

Cánacha agus Luacháil

27 Labhair an Tiarna le Maois agus dúirt: 2 "Labhair le clann Iosrael agus abair leo:
Nuair a mhóidíonn duine luach pearsan don Tiarna agus gur mian leis a mhóid a

chomhlíonadh, [3]ansin bíodh leathchéad seicil airgid – seicil an tsanctóra is é sin – mar luach agat ar fhear idir fiche agus trí fichid bliain; [4]bíodh deich seicil fichead mar luach agat ar bhean; [5]bíodh fiche seicil mar luach agat ar bhuachaill idir cúig agus fiche bliain, agus deich seicil ar chailín. [6]Bíodh cúig sheicil airgid mar luach agat ar bhuachaill idir mí agus cúig bliana, agus trí sheicil ar chailín. [7]Bíodh cúig sheicil déag mar luach agat ar fhear ó thrí fichid amach, agus deich seicil ar bhean. [8]Má bhíonn an duine róbhocht chun do luacháil a íoc, tugadh sé an té a bhíonn i gceist i láthair an tsagairt, agus déanadh an sagart luach a leagan de réir acmhainne an té a thug an mhóid.

[9]Más ainmhí a bhíonn i gceist a d'oirfeadh mar ofráil don Tiarna, aon ainmhí den sórt sin a thugann duine don Tiarna, beidh sé coisricthe. [10]Ná déanadh sé é a mhalartú, ná a mhalairt a chur ina áit – ceann maith in ait droch-chinn, droch-cheann in áit an chinn mhaith. Má mhalartaíonn sé ainmhí ar ainmhí eile, bídís araon coisricthe. [11]Más ainmhí neamhghlan a bhíonn i gceist, nach n-oirfeadh a ofráil don Tiarna, ní foláir dó é a chur i láthair an tsagairt, cibé rud é. [12]Cuireadh seisean luach air, á mheas a bheith go maith nó go holc. Mar a mheasann tusa an sagart é, sin mar a bheidh sé. [13]Más mian leis an duine é a fhuascailt, cuireadh sé cúigiú lena luach.

[14]Nuair a dhéanann duine a theach a choisreacan don Tiarna, déanadh an sagart a luach a shocrú, á mheas go hard nó go híseal. Seastar le breith an tsagairt ar a luach. [15]Ach más mian leis an té a choisric a theach é a fhuascailt, cuireadh sé cúigiú lena luach agus bíodh sé ar ais aige.

[16]Má dhéanann duine gort dá oidhreacht athartha a choisreacan don Tiarna, déan a luach a mheas de réir a thorthúlachta, leathchéad seicil airgid an t-ómar eorna. [17]Má

dhéanann sé an gort a choisreacan bliain na hiubhaile, seasadh sé leis an lánluach seo agat. [18]Má dhéanann sé é a choisreacan tar éis bhliain na hiubhaile, déanadh an sagart an luach in airgead a mheas de réir an líon blianta fós go dtí an chéad iubhaile eile, agus déantar do luacháil a laghdú dá réir. [19]Más mian leis an té a choisric, an gort a fhuascailt, cuireadh sé cúigiú leis an luach, agus fanadh an gort aige féin. [20]Mura ndéanann sé é a fhuascailt ach é a dhíol leis an bhfear thall, tá deireadh leis an gceart fuascailte; [21]agus nuair a shaortar an gort bliain na hiubhaile, déanann ní coisricthe don Tiarna arís de, ar aon dul le talamh faoi bhang; faigheann an sagart seilbh air.

[22]Má choisriceann duine gort a cheannaigh sé, gort nach aon chuid dá sheilbh oidhreachta, don Tiarna, [23]ansin déanadh an sagart a luach a mheas as sin go bliain na hiubhaile, agus díoladh an duine suim a luacha an lá sin mar dhéanfadh ar rud coisricthe don Tiarna. [24]I mbliain na hiubhaile fillfidh an gort ar an díoltóir, an duine ar leis é de sheilbh oidhreachta. [25]Déantar gach luacháil de réir sheicil an tsanctóra, fiche géará an seicil.

[26]Níl sé de chead ag aon duine céadghin a n-ainmhithe a choisreacan, óir mar chéadghin is leis an Tiarna é ó cheart; cibé acu damh nó caora é is leis an Tiarna é. [27]Más ainmhí neamhghlan é, ní miste é a cheannach ar ais, ar an luach ar ar mheas tú é ach cúigiú leis; mura ndéantar é a fhuascailt, díoltar é ar an luach ar ar mheas tú é.

[28]Aon ní a leagann duine faoi bhang don Tiarna, ní féidir é a dhíol ná é a fhuascailt – aon chuid dá shealúchas, duine nó ainmhí, nó gort dá oidhreacht. Aon rud a chuirtear faoi bhang, is rud sárnaofa é agus baineann sé leis an Tiarna. [29]Aon duine daonna a chuirtear faoi bhang, atá le scrios ó láthair daoine, ní féidir é a fhuascailt, ní foláir é a

chur chun báis. [30]Deachúna uile na talún, más de thoradh na talún más de chnuas na gcrann, is leis an Tiarna iad; tá siad naofa don Tiarna. [31]Más mian le duine cuid dá dheachú a fhuascailt, cuireadh sé a cúigiú léi. [32]Gach deachú tréada agus tána, gach deichiú ainmhí dá ngabhann faoi bhachall an aoire, bíodh sé naofa don Tiarna. [33]Ná bíodh aon togha ná díogha na malartú. Má dhéantar malartú, déantar idir mhalairt ainmhí agus mhalartach a choisreacan don Tiarna, gan cead fuascailte.”

[34]Sin iad na haitheanta a d’aithin an Tiarna do Mhaois thar ceann chlann Iosrael ar Shliabh Shíonái.